

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 369

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
100.	— Lege pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	2–31
802.	— Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului	32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După articolul 1 se introduce un nou articol, art. 11, cu următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Respectarea drepturilor persoanelor beneficiare de servicii sociale și/sau sociomedicale poate fi monitorizată și prin intermediul societății civile, de către persoane specializate în domeniul asistenței sociale, psihologiei, medicinei sau științelor juridice și în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, după cum urmează:

a) prin organizațiile neguvernamentale active în domeniul protecției drepturilor omului în cadrul activității de prevenire a torturii, în baza prevederilor art. 36 alin. (4) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată;

b) prin organizațiile neguvernamentale care desfășoară programe de apărare a drepturilor persoanelor cu dizabilități și prin organizațiile neguvernamentale care reprezintă persoanele cu dizabilități, în cadrul mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, reglementate prin Legea nr. 8/2016 privind înființarea mecanismelor prevăzute de Convenția privind drepturile persoanelor cu dizabilități, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin intermediul activității organizațiilor neguvernamentale care activează în domeniul drepturilor omului sau al organizațiilor care reprezintă persoanele beneficiare, în baza prevederilor prezentei legi.

(2) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse încheie protocoale de colaborare cu organizații neguvernamentale, prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), în vederea desfășurării unor activități de monitorizare a serviciilor sociale și a respectării drepturilor fundamentale ale omului.

(3) Protocoalele de colaborare se publică pe pagina de internet a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse și prevăd cel puțin următoarele elemente: serviciile sociale care fac obiectul vizitelor de monitorizare, activități care pot fi desfășurate și în conformitate cu standardele minime de calitate în baza cărora funcționează serviciile respective, reguli de etică, drepturile și obligațiile părților, situațiile de încetare/reziliere.

(4) Activitatea de monitorizare prevăzută la alin. (1) lit. c) constă în realizarea de vizite de monitorizare la sediul serviciului social și se realizează cu respectarea următoarelor cerințe:

- respectarea principiului proporționalității;
- respectarea interesului superior al beneficiarului;
- respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.”

2. La articolul 3, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile funcționării serviciilor sociale, în domeniul normelor de igienă și de funcționare sanitară, al normelor de apărare împotriva incendiilor, al normelor de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, au în vedere, la elaborarea criteriilor în baza cărora emit aceste autorizații, la elaborarea ghidurilor, instrucțiunilor și a procedurilor de control aferente, respectarea valorilor și a principiilor generale pe care se întemeiază sistemul național de asistență socială, prevăzute la art. 5 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și a principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la alin. (2).”

3. La articolul 4, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale este centrată pe beneficiar, soluționarea nevoilor și respectarea drepturilor acestuia fiind prioritare. Beneficiarii serviciilor sociale aparținând minorităților naționale pot folosi limba maternă în raporturile lor cu furnizorul de servicii sociale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

4. După articolul 7 se introduce un nou articol, art. 7¹, cu următorul cuprins:

„Art. 7¹. — Acreditarea furnizorilor de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale se realizează gratuit.”

5. La articolul 8, după alineatul (3) se introduc șase noi alineate, alin. (4)—(9), cu următorul cuprins:

„(4) Registrul electronic unic al serviciilor sociale se publică pe pagina de internet a Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, în format Excel, și conține date despre furnizorii de servicii sociale acreditați și serviciile sociale licențiate.

(5) Registrul electronic unic al serviciilor sociale conține următoarele informații despre furnizorii de servicii sociale acreditați:

a) date de identificare a furnizorului de servicii sociale: denumire, cod unic de înregistrare, cod SIRUTA, adresă, persoană de contact, adresa paginii de internet, decizie acreditare, data acreditării inițiale, serie și număr certificat de acreditare, situație: radiere/retragere;

b) fotocopie după documentul de înființare din care reiese componența organelor de conducere cu responsabilități de reprezentare, membrii fondatori ai asociației/fundației, sau, după caz, copie a certificatului constatator de la registrul comerțului din care să reiasă că operatorul economic a fost înființat în conformitate cu prevederile legale în materie, că are cuprinse în actul constitutiv activitățile de servicii sociale specifice prestate, că mandatul administratorului este valabil, precum și documentul care atestă cine este persoana cu atribuții de răspundere pentru serviciile sociale prestate, dacă prin fișa postului a fost desemnată și o altă persoană alături de administratorul operatorului economic.

(6) Registrul electronic unic al serviciilor sociale conține următoarele informații, pentru fiecare serviciu social:

a) date de identificare: furnizorul de servicii sociale, denumirea serviciului social, codul serviciului social, tipul serviciului social, adresa serviciului social, codul SIRUTA, perioada de valabilitate a licenței de funcționare provizorie, perioada de valabilitate a licenței de funcționare, numărul și seria licenței de funcționare, data deciziei de relicențiere, numărul și seria licenței de relicențiere, denumirea instituției care a eliberat licența de funcționare;

b) adresa paginii de internet;

c) capacitatea aprobată pentru fiecare serviciu social.

(7) Registrul electronic unic al serviciilor sociale este interoperabil cu Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, iar ambele registre sunt parte din sistemul informatic național de asistență socială.

(8) Certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale și licența de funcționare a serviciului social se tipăresc în formate tipizate, cu semne distinctive de identificare, conform modelului care se stabilește prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Certificatul de acreditare nu acordă furnizorului de servicii sociale dreptul de a acorda servicii sociale înainte de obținerea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare.”

6. La capitolul II, după articolul 8 se introduce o nouă secțiune, secțiunea 1, care cuprinde articolele 9—101, cu următoarea denumire:

„SECȚIUNEA 1

Acreditarea furnizorilor de servicii sociale”

7. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Persoanele juridice prevăzute la art. 37 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, se acreditează ca furnizori de servicii sociale, dacă întrunesc următoarele condiții:

a) sunt înființate în condițiile legii;

b) au atribuții stabilite de lege pentru înființarea, acordarea și finanțarea serviciilor sociale definite la art. 27 din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

c) durata de funcționare, conform actului de înființare, permite dezvoltarea serviciilor sociale pe care intenționează să le înființeze;

d) membrii structurilor de conducere și persoanele desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale nu figurează în cazierul judiciar și în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor;

e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale este întocmit cu respectarea principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la art. 3 alin. (2), și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale;

f) au depus situația financiară anuală, până la nivelul anului premergător solicitării acreditării, dacă este cazul;

g) au realizat rapoarte anuale de activitate, dacă este cazul, iar acestea sunt disponibile pe pagina de internet a furnizorului de servicii sociale;

h) dispun de manual de proceduri interne, aprobat de organele de conducere.

(2) Manualul de proceduri, prevăzut la alin. (1) lit. h), include cel puțin următoarele proceduri:

a) procedura de prevenire a corupției, fraudelor și spălării banilor;

b) procedura privind asigurarea managementului resurselor umane, de respectare a normativelor minime de personal și de selecție a acestuia;

c) proceduri financiar-contabile și de achiziție a bunurilor, lucrărilor și serviciilor;

d) procedura de evaluare și prevenire a riscurilor;

e) procedura de prevenire a abuzului și exploatarei de orice fel;

f) proceduri privind respectarea principiului egalității de șanse dintre femei și bărbați și a principiului nediscriminării.

(3) În cazul operatorilor economici cu scop lucrativ, activitatea de acordare de servicii sociale, identificată prin codul CAEN și/sau codul serviciului social din Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, este precizată/înscrisă în obiectul de activitate ca activitate principală.”

8. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Acreditarea furnizorului de servicii sociale presupune următoarele etape:

a) asigurarea de către agenția județeană pentru plăți și inspecție socială a consilierii inițiale a solicitanților care doresc să devină furnizori de servicii sociale;

b) depunerea cererii de solicitare a acreditării;

c) evaluarea, în baza condițiilor prevăzute la art. 9;

d) realizarea evaluării în teren;

e) aprobarea sau respingerea cererii de acreditare;

f) eliberarea certificatului de acreditare sau, după caz, a notificării de respingere a cererii de acreditare;

g) înregistrarea în Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(2) Acreditarea ca furnizor de servicii sociale se realizează numai dacă, la data depunerii cererii, solicitantul se angajează că, în termen de maximum 2 ani de la data obținerii certificatului de acreditare, va avea cel puțin un serviciu social licențiat.

(3) Evaluarea în vederea acreditării constă în verificarea îndeplinirii criteriilor, pe baza cererii de acreditare și a documentelor justificative.

(4) Documentele justificative anexate cererii de acreditare sunt următoarele:

a) actul de înființare/actele constitutive;
b) certificatul de cazier judiciar al persoanei juridice de drept privat;

c) certificatul de cazier judiciar și certificatul de integritate comportamentală, prevăzut la art. 3 lit. a) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare, al membrilor organelor de conducere și al persoanelor desemnate să se ocupe de administrarea serviciilor sociale;

d) angajamentul privind respectarea obligației prevăzute la alin. (2);

e) planul de dezvoltare a serviciilor sociale, întocmit cu respectarea principiilor calității în domeniul serviciilor sociale, prevăzute la art. 3 alin. (2), și în concordanță cu politica națională și sectorială în domeniul asistenței sociale;

f) consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

g) ultima situație financiară anuală, dacă este cazul;

h) ultimul raport anual de activitate, dacă este cazul;

i) manualul de proceduri interne, aprobat de organele de conducere.

(5) În cazul furnizorilor publici de servicii sociale, documentul justificativ prevăzut la alin. (4) lit. a) este actul de înființare a acestora.

(6) În cazul furnizorilor privați de servicii sociale, documentele justificative prevăzute la alin. (4) lit. a) sunt următoarele:

a) pentru organizații neguvernamentale: certificat de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor, statutul asociației/fundației/federației;

b) pentru filiale sau sucursale ale asociațiilor și fundațiilor internaționale recunoscute în conformitate cu legislația în vigoare: certificatul de înscriere în registrul persoanelor juridice străine fără scop patrimonial, statutul filialei/sucursalei;

c) pentru cultele recunoscute de lege: actul normativ de recunoaștere a cultului, documentul de înființare a unității de cult și documentul de înființare a structurii de asistență socială conform hotărârii/deciziei forului conducător al cultului;

d) pentru persoane fizice autorizate în condițiile legii: certificatul de înregistrare și certificatul constatator eliberate de Oficiul Național al Registrului Comerțului.

(7) Cererea de solicitare a acreditării, însoțită de documentele justificative prevăzute la alin. (4), se transmite electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă.

(8) Furnizorul de servicii sociale acreditat are obligația de a informa Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asupra oricăror schimbări privind datele înscrise în documentele justificative prevăzute la alin. (4).

(9) Certificatul de acreditare se acordă pe perioadă nedeterminată.

(10) În situația în care, la împlinirea termenului prevăzut la alin. (2), furnizorul de servicii sociale nu are cel puțin un serviciu social licențiat, se emite decizia de retragere

a acreditării, iar furnizorul de servicii sociale este radiat din Registrul electronic unic al serviciilor sociale.

(11) Furnizorul de servicii sociale poate relua procedura de acreditare în conformitate cu prevederile alin. (1).

(12) Modelul-cadru al planului de dezvoltare prevăzut la alin. (4) lit. e) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.”

9. După articolul 10 se introduce un nou articol, art. 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. — (1) Cererile de acreditare a furnizorilor de servicii sociale se soluționează în termen de 30 de zile de la data înregistrării acestora.

(2) Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de acreditare.

(3) Procedura de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale, precum și formularele utilizate se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin hotărâre a Guvernului.”

10. La capitolul II, după articolul 10¹ se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 2-a, care cuprinde articolele 10²—13, cu următoarea denumire:

„SECȚIUNEA a 2-a

Licențierea serviciilor sociale”

11. După articolul 10¹ se introduce un nou articol, art. 10², cu următorul cuprins:

„Art. 10². — (1) Standardele minime care stau la baza licențierii serviciilor sociale se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și, după caz, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.

(2) Standardele minime utilizate pentru licențierea serviciilor sociale au în vedere, în principal, următoarele aspecte:

a) scopul serviciilor sociale și specificul activităților derulate;

b) principiile calității în domeniul serviciilor sociale;

c) calitatea vieții și prevenirea încălcării drepturilor beneficiarilor;

d) managementul de caz;

e) utilizarea instrumentelor standardizate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale;

f) calitatea managementului, competența personalului de specialitate și normativele minime de personal specifice fiecărui serviciu social;

g) respectarea disciplinei economico-financiare.

(3) Pentru evaluarea, în vederea licențierii serviciului social, se solicită, după caz, documente justificative, fișă de autoevaluare și se realizează vizite de evaluare în teren.

(4) Fișa de autoevaluare prevăzută la alin. (3) reprezintă un formular standard în care se înscriu de către solicitantul licențierii datele și punctajul estimat de acesta cu privire la gradul de îndeplinire a indicatorilor de monitorizare aferenți standardelor minime și data/termenul de îndeplinire a acestora, înainte de funcționarea efectivă a serviciului social. Fișa de autoevaluare se completează obligatoriu cu date conforme cu realitatea din teren.”

12. La articolul 11, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Licențierea inițială a serviciului social presupune:

a) verificarea documentelor justificative și a fișei de autoevaluare depuse de furnizorul de servicii sociale, realizarea

evaluării în teren în termen de 15 zile de la data înregistrării cererii, acordarea licenței de funcționare provizorii pe o perioadă de maximum 3 luni, pentru centrele cu cazare, și 6 luni, pentru centrele fără cazare;

b) realizarea, nu mai târziu de 60 de zile înainte de data expirării licenței de funcționare provizorii, a vizitei/vizitelor de evaluare în teren în vederea constatării conformității datelor prezentate în documentele justificative și în fișa de autoevaluare cu realitatea din teren.”

13. La articolul 11, după alineatul (6) se introduc patru noi alineate, alin. (6¹)—(6⁴), cu următorul cuprins:

„(6¹) Dacă se constată că sunt respectate în totalitate standardele minime, precum și conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, se eliberează licența de funcționare.

(6²) În situația în care, la evaluarea în teren, se constată îndeplinirea condițiilor legale de funcționare, conformitatea datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren și faptul că standardele minime sunt îndeplinite în proporție de 90%, fără a aduce atingere vieții și siguranței beneficiarului și cu îndeplinirea obligațiilor de accesibilizare a spațiilor și informațiilor, se propune menținerea licenței de funcționare provizorii și se acordă un termen pentru remedierea aspectelor care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, astfel încât o nouă vizită de evaluare în teren și recomandarea acordării licenței de funcționare să se realizeze în cadrul perioadei prevăzute la alin. (6) lit. a).

(6³) În situația în care, la evaluarea în teren, se constată că nu sunt îndeplinite condițiile legale de funcționare, fie prin constatarea neconformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren, fie prin constatarea neîndeplinirii standardelor minime cel puțin în procentul prevăzut la alin. (6²), se aplică sancțiuni contravenționale, se retrage licența de funcționare provizorie și se operează radierea serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale, în cel mult 7 zile de la data deciziei de retragere a licenței de funcționare provizorii.

(6⁴) Prin excepție de la prevederile alin. (3) lit. a), pentru serviciile sociale aflate în situația prevăzută la alin. (6³), se poate solicita o nouă licență de funcționare, doar după ce furnizorul de servicii sociale remediază neregulile constatate și prezintă documente justificative pentru aceasta, iar licența de funcționare se acordă numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative cu realitatea din teren.”

14. La articolul 11, alineatul (11) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În termen de 30 de zile de la data închiderii sau desființării, prin decizia furnizorului de servicii sociale, a unui serviciu social licențiat, acesta are obligația de a notifica instituția emitentă, în vederea emiterii deciziei de încetare a valabilității licenței de funcționare și a radierii serviciului social respectiv din Registrul electronic unic al serviciilor sociale, și de a informa Agenția Națională pentru Plăți și Inspectie Socială.”

15. După articolul 11 se introduce un nou articol, art. 111, cu următorul cuprins:

„Art. 111. — În situația prevăzută la art. 11 alin. (6²), inspectorii sociali înscriu în raportul de evaluare următoarele date:

a) descrierea situației de fapt și constatările referitoare la standardele minime de calitate;

b) măsurile dispuse, termenul acordat pentru remedierea neregulilor constatate care au condus la neîndeplinirea standardelor minime, precum și persoana responsabilă pentru îndeplinirea măsurilor; furnizorul serviciului social poate solicita o singură dată prelungirea termenului, în mod justificat și ținându-se cont de valabilitatea licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare.”

16. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Cererea de licențiere a serviciului cuprinde, cel puțin, date și informații despre:

a) serviciul social;

b) furnizorul serviciului social;

c) beneficiarii serviciului social și situațiile de dificultate în care aceștia se află;

d) principalele activități desfășurate;

e) clădirea/spațiul în care funcționează serviciul social;

f) resursele umane;

g) sursele de finanțare;

h) neîncadrarea în prevederile art. 27 alin. (9);

i) documentele justificative solicitate.

(2) Documentele justificative prevăzute la alin. (1) lit. i) sunt următoarele:

a) extras de carte funciară pentru informare, însoțit, după caz, de documentul care atestă dreptul de administrare, de concesiune sau de folosință asupra spațiului în care funcționează serviciul social;

b) actul/documentul legal privind decizia de înființare a serviciului social, după caz;

c) regulamentul de organizare și funcționare al serviciului social, elaborat cu respectarea modelului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) fotografiile ale spațiilor aferente desfășurării serviciilor sociale, la data solicitării licențierii;

e) CV-ul unui asistent social, însoțit de dovada dreptului de exercitare a profesiei, în conformitate cu prevederile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;

f) o copie a contractului de muncă sau a contractului de prestări de servicii încheiat cu asistentul social, pentru o durată a muncii/prestării activității, conform normativului de personal pentru asigurarea managementului de caz;

g) lista persoanelor angajate, cu precizarea calificării (cod COR) și a contractelor individuale de muncă pentru serviciile sociale existente, respectiv organigrama și statul de funcții aferente serviciului social nou-înființat pentru care se solicită licențierea;

h) lista persoanelor cu care furnizorul de servicii sociale are încheiate contracte de voluntariat și tipul activității în care urmează să fie implicate persoanele voluntare în cadrul serviciului social pentru care se solicită licențierea, după caz;

i) autorizația sanitară de funcționare sau, după caz, documentul prevăzut în procedura în vigoare privind reglementarea sanitară pentru funcționarea activităților cu risc pentru starea de sănătate a populației;

j) documentul de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor sau negație în situația în care activitățile desfășurate nu se supun înregistrării;

k) orice alte documente prevăzute în legi speciale cu privire la autorizarea de funcționare a clădirilor în care se va desfășura activitatea supusă licențierii; nominalizarea acestor documente se stabilește prin normele de aplicare a prezentei legi, în funcție de tipul de serviciu social pentru care se solicită licențierea;

l) angajamentul furnizorului de servicii sociale de a notifica Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, instituțiile responsabile de eliberarea licenței de funcționare, în funcție de beneficiarii serviciului social, asupra oricăror modificări referitoare la serviciul social pentru care a obținut licența de funcționare, intervenite după data acordării acesteia;

m) planul de urgență în caz de suspendare/retragere/încetare a licenței de funcționare/desființare a serviciului social, dacă este prevăzut în standardul minim de calitate aplicabil;

n) consimțământul prin care furnizorul de servicii sociale își exprimă acordul cu privire la efectuarea evaluării, monitorizării și controlului la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, cu respectarea prevederilor prezentei legi;

o) fișa de autoevaluare completată cu respectarea formularului prevăzut în standardul minim de calitate aferent serviciului social pentru care solicită licența de funcționare.

(3) Planul de urgență prevăzut la alin. (2) lit. m) reprezintă un document care conține posibilele soluții personalizate în funcție de situația persoanelor beneficiare, aplicabile pentru situația în care serviciile sociale nu mai pot fi acordate în centrul respectiv. Planul de urgență se actualizează pe baza revizuirii planurilor de îngrijire și asistență și se implementează personalizat, cu acordul și participarea persoanei beneficiare/reprezentantului legal, precum și a susținătorului legal.

(4) Planul de urgență prevăzut la alin. (2) lit. m) este avizat și asumat prin semnătură de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială urmează să funcționeze serviciul social, precum și de serviciul public de asistență socială de pe a cărui rază administrativ-teritorială provin persoanele beneficiare, în funcție de criteriile de admitere aprobate de furnizorul de servicii sociale, potrivit standardului minim de calitate, după caz, de direcția generală de asistență socială și protecția copilului care asigură managementul de caz și/sau care a făcut, în planul de intervenție/planul de servicii sociale, recomandarea de asigurare de servicii de tip rezidențial, astfel ca, în situația suspendării/retragerii/încetării licenței de funcționare/desființării serviciului social, planul de urgență să poată fi implementat într-un termen de maximum 30 de zile.

(5) Documentele justificative prevăzute la alin. (2) se transmit electronic în format needitabil sau, după caz, în fotocopie, dacă se depun la registratură sau sunt trimise prin poștă.”

17. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Cererile de licențiere a serviciilor sociale se soluționează în termen de 45 de zile de la data înregistrării acestora, termen care poate fi prelungit cu maximum 15 zile.

(2) Inspectorii sociali realizează vizita de evaluare inopinată în teren în primele 15 zile de la data înregistrării cererii de licențiere.

(3) Procedura de soluționare a cererilor de licențiere a serviciilor sociale, formulele utilizate, inclusiv modelul planului de urgență, se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare.”

18. La articolul 15, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La elaborarea indicatorilor se au în vedere prevederile art. 10² alin. (2), cu raportare la nivelul de referință reprezentat de standardul minim de calitate.”

19. La articolul 21, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Evaluarea și monitorizarea în teren se realizează de o echipă formată din 2 inspectorii sociali, fără a anunța în prealabil furnizorul de servicii sociale cu privire la data vizitei.

(4) Numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului mediu de o echipă la 20 de structuri publice și/sau private de asistență socială, în funcție de scopul inspecției, categoria de servicii sociale și capacitatea acestora, precum și în funcție de profilul beneficiarilor.”

20. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării sau a licențierii, de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii/licenței de funcționare, de acordare a unui nou certificat de acreditare, respectiv a unei noi licențe de funcționare, cele de încadrare în clase de calitate, precum și certificatul de acreditare și licența de funcționare se semnează după cum urmează:

a) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere a acreditării, precum și pentru certificatul de acreditare;

b) de către conducătorul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenției Naționale pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați, în funcție de specificul serviciilor sociale, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare a aplicabilității licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, pentru licențele de funcționare provizorii/licențele de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate;

c) de către ministrul muncii și solidarității sociale sau de către persoana desemnată de acesta, pentru deciziile de acordare/respingere/suspendare/retragere/încetare a aplicabilității licențelor de funcționare provizorii/licențelor de funcționare, precum și pentru deciziile de încadrare în clase de calitate, în cazul serviciilor sociale care nu se încadrează în prevederile lit. b).”

21. La articolul 24 alineatul (1), după litera h) se introduce o nouă literă, lit. i), cu următorul cuprins:

„i) sesizarea de îndată a organelor de cercetare penală și transmiterea către acestea a probelor și informațiilor rezultate în urma controalelor efectuate, dacă în exercitarea atribuției de monitorizare și control constată că ar putea fi întrunite elementele constitutive ale unei infracțiuni.”

22. La articolul 24, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1), cu următorul cuprins:

„(1) Directorul executiv al agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială organizează, coordonează, îndrumă și răspunde de activitatea de control și poate participa la activitățile de control realizate de inspectorii sociali.”

23. La articolul 24, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru fiecare serviciu social licențiat, în perioada pentru care a fost acordată licența de funcționare este planificată obligatoriu o vizită de monitorizare anuală inopinată.”

24. La articolul 24, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (2¹)—(2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Eliberarea unei noi licențe de funcționare se realizează numai în baza tuturor rapoartelor de monitorizare anterioare, precum și a ultimului raport de monitorizare, întocmit cu cel mult 3 luni înainte de data expirării licenței de funcționare.

(2²) Misiunile de control pot fi realizate, în baza legislației specifice altor instituții cu atribuții în verificarea calității serviciilor sociale și a legislației specifice aplicabile serviciilor sociale, și în echipe mixte formate din specialiști ai acestor instituții.

(2³) În aplicarea prevederilor alin. (2²) se elaborează o procedură de lucru, aprobată prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, al ministrului sănătății, al ministrului afacerilor interne, al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, care să prevadă etapele, activitățile desfășurate, modul de colaborare, formatul standard al procesului-verbal de control prevăzut la art. 24¹ alin. (7), cu respectarea prevederilor art. 24¹ alin. (8) în misiunile echipelor mixte de control și monitorizare.”

25. După articolul 24 se introduce un nou articol, art. 24¹, cu următorul cuprins:

„Art. 24¹. — (1) Controlul privind respectarea normelor de igienă și de funcționare sanitară se realizează de către personalul împuternicit de ministrul sănătății din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București și, după caz, din cadrul Inspecției Sanitare de Stat din cadrul Ministerului Sănătății, în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Verificarea conformității și a respectării normelor de apărare împotriva incendiilor se realizează de către inspectoratele județene pentru situații de urgență, în conformitate cu prevederile Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Verificarea conformității și a respectării normelor de înregistrare sanitară veterinară și pentru siguranța alimentelor, pentru situațiile în care activitățile desfășurate se supun înregistrării sanitare veterinare, se realizează de Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor.

(4) În realizarea vizitelor de evaluare în teren, inspectorii sociali au în vedere ansamblul de condiții și criterii aferente fiecărui standard, fără a se limita la indicatorii prevăzuți în fișa de autoevaluare, iar, în situația în care apreciază încălcări ale unor cerințe care, potrivit legii, intră în competența instituțiilor prevăzute la alin. (1), în funcție de gravitatea constatărilor, procedează după cum urmează:

a) sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;

b) recomandă neacordarea/suspendarea licenței de funcționare și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile;

c) aplică prevederile art. 27 alin. (7) lit. e) și sesizează instituția/instituțiile responsabilă/responsabile.

(5) În aplicarea prevederilor alin. (1)—(3) se pot constitui echipe mixte de control formate din inspectorii sociali, reprezentanți ai instituțiilor prevăzute la alin. (1)—(3), precum și reprezentanți ai altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, atunci când se consideră necesar.

(6) Coordonarea intervenției în cadrul echipelor mixte revine inspectorilor sociali.

(7) Procesele-verbale de control sunt elaborate cu respectarea formatului standard, aprobat prin ordinul comun prevăzut la art. 24 alin. (2³).

(8) Formatul standard al procesului-verbal de control conține cel puțin următoarele rubrici, reprezentând informație de interes public, care se publică pe pagina de internet a inspecției sociale și a furnizorilor de servicii sociale, în conformitate cu prevederile art. 26¹ alin. (1) lit. b):

a) gradul de conformare cu standardele minime de calitate/nivele de calitate;

b) recomandări de îmbunătățire a activității;

c) măsurile dispuse ca urmare a neregulilor constatate;

d) concluzii.”

26. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — Activitățile de evaluare, monitorizare și control privind respectarea condițiilor de acreditare, a standardelor minime de calitate și a indicatorilor de performanță se realizează în baza unor ghiduri standard, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale sau, după caz, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, la propunerea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială.”

27. După articolul 26 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 21-a, cuprinzând articolele 26¹—26⁴, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 21-a

Mecanisme de monitorizare permanentă a calității serviciilor sociale, de asigurare a transparenței și de creștere a gradului de prevenire a riscului de abuz și neglijare

Art. 26¹. — (1) Furnizorii publici și privați de servicii sociale au următoarele obligații:

a) de a afișa într-un loc vizibil licența de funcționare și, după caz, deciziile de suspendare/retragere a licenței de funcționare/interdicere a funcționării;

b) de a publica pe pagina proprie de internet, în format anonimizat, concluzii ale raportului de monitorizare și/sau control, indiferent de instituția care a efectuat raportul, extras din procesul-verbal de control, extras din nota de control și măsurile adoptate, respectiv termenul acordat pentru remedierea neregulilor constatate sau implementarea recomandărilor formulate în urma controlului;

c) de a publica pe pagina proprie de internet contractele pentru furnizarea de servicii sociale, respectiv sociomedicale, încheiate cu autoritățile publice — cu menționarea denumirii autorității, a numărului de persoane pentru care a contractat servicii sociale, a valorii/persoană și a valorii totale a contractului, a tipului serviciului social contractat și a persoanei, din cadrul autorității, responsabile cu monitorizarea implementării contractului, precum și a perioadei pentru care a fost contractat serviciul social;

d) de a înregistra în sistemul unic de asistență socială, pentru fiecare centru/serviciu social, situații statistice cu privire la: numărul de decese înregistrate lunar, numărul apelurilor efectuate la serviciul de urgență 112, numărul de angajați/numele și funcția, respectiv calificarea fiecărui angajat, situații statistice cu privire la numărul de persoane beneficiare pentru care există o hotărâre judecătorească de punere sub interdicție și numărul persoanelor beneficiare care au tutore desemnat,

o persoană angajată sau un reprezentant al furnizorului de servicii sociale;

e) de a acorda serviciile sociale cu respectarea datelor prevăzute în licența de funcționare: tipul serviciului social, identificat prin cod serviciu social, categoria de beneficiari, locul de acordare a serviciilor sociale;

f) de a acorda serviciile sociale cu respectarea capacității serviciului social;

g) de a elabora și de a aplica propriile proceduri în vederea evaluării interne a respectării prevederilor prezentei legi privind asigurarea și îmbunătățirea calității serviciilor sociale aflate în administrare;

h) de a respecta și monitoriza în integralitate standardele minime de calitate atât în vederea primirii licenței de funcționare, cât și ulterior acordării acesteia, pentru întreaga perioadă de funcționare a serviciilor sociale;

i) de a utiliza o procedură de evaluare a gradului de încredere a beneficiarilor/reprezentanților legali ai acestora cu privire la serviciile sociale acordate, inclusiv aplicații utilizate direct de beneficiari, în mod independent, prevăzute în standardele minime de calitate sau puse la dispoziție de terți;

j) de a cunoaște și respecta legislația în domeniul serviciilor sociale;

k) de a se informa permanent, inclusiv prin consultarea paginilor de internet ale instituțiilor publice cu atribuții în domeniul asistenței sociale: serviciile publice de asistență socială, agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială, Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, cu privire la legislația în vigoare aplicabilă în domeniul serviciilor sociale pe care le administrează;

l) de a comunica permanent cu serviciul public de asistență socială;

m) de a publica raportul anual de activitate pe pagina proprie de internet;

n) de a înregistra datele privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, în termen de 24 de ore de la încheierea acestora, cu respectarea prevederilor art. 44 alin. (6) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

o) de a înregistra rapoartele de monitorizare trimestrială privind implementarea planurilor de servicii sociale pentru beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale;

p) de a permite accesul nemijlocit al inspectorilor sociali și al reprezentanților altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari;

q) de a comunica sau, după caz, de a pune la dispoziția instituțiilor/structurilor cu atribuții în monitorizarea și controlul respectării drepturilor omului, în monitorizarea utilizării procedurilor de prevenire și combatere a oricăror forme de tratament abuziv, neglijent, degradant asupra beneficiarilor serviciilor sociale și, după caz, a instituțiilor/structurilor cu atribuții privind prevenirea torturii, precum și organizațiilor neguvernamentale prevăzute la art. 1¹ alin. (1) lit. c) informațiile solicitate, acordându-le sprijin în realizarea vizitelor de

monitorizare în condițiile legii, precum și a anchetelor proprii, în condițiile Legii nr. 35/1997, republicată, și de a le permite accesul nemijlocit la sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari.

(2) În activitatea de monitorizare a respectării standardelor minime de calitate, furnizorii de servicii sociale au în vedere modul de îndeplinire a tuturor indicatorilor de monitorizare aferenți standardului minim de calitate, ținând cont de următoarele criterii: eficiență, satisfacția beneficiarului, impactul social și riscul de discriminare, prevenirea abuzului și relex tratamentelor, asigurarea transparenței și raportării publice.

(3) Furnizorii de servicii sociale pot realiza și o evaluare externă, prin contractarea unor servicii specializate, în vederea îmbunătățirii calității serviciilor sociale oferite.

(4) Pot avea calitatea de terți prevăzuți la alin. (1) lit. i) organizațiile neguvernamentale prevăzute la art. 1¹ alin. (1).

Art. 26². — (1) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială, prevăzut de Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu Registrul electronic unic al serviciilor sociale, cu alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, cu alte registre naționale.

(3) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este prevăzut cu cel puțin următoarele componente:

a) mecanism de verificare/înregistrare a datei, perioadei, scopului și numelui și funcția persoanei care s-a autentificat în vederea consultării acestuia;

b) mecanism de monitorizare a istoricului măsurilor de asistență socială acordate persoanei beneficiare de servicii sociale, în conformitate cu informațiile rezultate din managementul de caz asigurat de serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială are domiciliul/reședința persoana beneficiară;

c) mecanism de colectare în mod anonim a gradului de satisfacție a persoanelor beneficiare/reprezentanților legali cu privire la calitatea serviciilor sociale de care beneficiază/au beneficiat.

(4) Serviciile publice de asistență socială și, după caz, furnizorii de servicii sociale au obligația înregistrării datelor privind beneficiarii cu care au încheiat contracte de servicii sociale în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale.

(5) Mecanismul de colectare în mod anonim, prevăzut la alin. (3) lit. c), are și rolul de formulare a plângerilor sau a reclamațiilor, în toate tipurile de format, care să fie accesibile diferitelor categorii de beneficiari sau aparținători: online, telefonic, în scris, în limbaj ușor de citit și ușor de înțeles.

Art. 26³. — (1) Inspecția socială și alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale publică pe paginile proprii de internet extrase din procesele-verbale de control sau, după caz, rapoartele de control, elaborate ca urmare a controalelor realizate la sediul serviciilor sociale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește

prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE, precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1) și a prevederilor art. 8 alin. (4)—(7), ministrul muncii și solidarității sociale sau, după caz, ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse poate emite instrucțiuni.

Art. 264. — (1) În programele de formare profesională pentru cursurile de calificare/specializare/instruire pentru ocupațiile din domeniul îngrijirii și asistenței sociale sunt incluse module de pregătire practică referitoare la drepturile fundamentale ale omului, la riscul de abuz, neglijare, discriminare sau la tratamentul degradant sau inuman, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Furnizorii de servicii sociale asigură participarea personalului la cursuri de specializare/instruire pe tema drepturilor fundamentale ale omului, a riscului de abuz, neglijare, discriminare sau tratament degradant ori inuman, precum și accesul la supervizare profesională.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale poate încheia protocoale de colaborare cu Avocatul Poporului, Colegiul Național al Asistenților Sociali din România, Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și Persoane Vârstnice, instituțiile de învățământ superior care au în componență facultăți de asistență socială și organizațiile neguvernamentale recunoscute cu activitate în domeniul protecției drepturilor omului, care organizează campanii de informare publică referitoare la îngrijirea de lungă durată și elaborează un program de instruire privind protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante.

(4) Campaniile de informare prevăzute la alin. (3) cuprind activități pentru promovarea cu titlu gratuit a unor mesaje de interes public prin radio și televiziune.

(5) Autoritățile administrației publice locale prevăd în planul anual de acțiune privind serviciile sociale administrate și finanțate din bugetul consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București, prevăzut de Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, și al cărui model-cadru este aprobat prin Ordinul ministrului muncii și justiției sociale nr. 1.086/2018, programe de instruire în domeniul drepturilor fundamentale ale omului, prevenirea și protecția împotriva torturii și tratamentelor crude, inumane sau degradante, pentru personalul din serviciile sociale și îngrijitorii informali.”

28. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Suspendarea licenței de funcționare a serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia pe o perioadă determinată de maximum 3 luni și se dispune pentru neîndeplinirea măsurilor și nerespectarea termenelor-limită stabilite pentru remedierea neregulilor constatate și consemnate în procesul-verbal de control privind asigurarea calității serviciilor sociale.

(2) Prin excepție de la prevederile art. 22 și 23, suspendarea licenței de funcționare a serviciului social se dispune de către inspectorul social prin procesul-verbal de control și se comunică de îndată furnizorului de servicii sociale, instituției care a emis licența de funcționare, precum și serviciului public de asistență socială care a avizat planul de urgență.

(3) Procesul-verbal de control prin care s-a dispus suspendarea licenței de funcționare a serviciului social conține și măsuri pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare.

(4) În situația în care furnizorul de servicii sociale este prezent la încheierea procesului-verbal, copia procesului-verbal se înmânează acestuia, făcându-se mențiune în acest sens în procesul-verbal. Furnizorul de servicii sociale va semna de primire.

(5) În cazul în care furnizorul de servicii sociale nu este prezent sau, deși este prezent, refuză să semneze procesul-verbal de control, comunicarea se face de către agentul constator prin afișare, de îndată, la sediul serviciului social.

(6) Contestarea măsurii de suspendare a licenței de funcționare, dispusă prin procesul-verbal de control, se face potrivit prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Retragerea licențierii serviciului social reprezintă interzicerea funcționării acestuia și se dispune în una dintre următoarele situații:

a) dacă s-a retras certificatul de acreditare ca furnizor de servicii sociale, odată cu retragerea acestuia;

b) dacă la expirarea termenului de suspendare nu au fost remediate neregulile constatate care au condus la măsura respectivă;

c) în situația prevăzută la art. 11 alin. (6³);

d) neacceptarea controlului sau refuzul colaborării cu organele de control în efectuarea acestuia;

e) dacă, din cauza gravității faptelor constatate, se apreciază că se încalcă drepturile fundamentale ale beneficiarilor, punându-se în pericol viața acestora;

f) la recomandarea expresă a altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale, dacă este cazul, după primirea informărilor din partea acestora cu privire la suspendarea/interzicerea anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale.

(8) Pentru situația prevăzută la alin. (7) lit. e) se aplică furnizorului de servicii sociale și măsura interzicerii înființării oricărei categorii de servicii sociale, identificată prin cod serviciu social, pe o perioadă de 3 ani.

(9) Prin excepție de la prevederile art. 11 alin. (3) lit. a), în situația în care licența a fost retrasă în baza prevederilor alin. (7) lit. e), se poate elibera licența de funcționare numai după expirarea perioadei de interdicție de funcționare și numai pe baza raportului de evaluare în teren cu privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative prevăzute la art. 12 alin. (2) cu realitatea din teren.

(10) Compartimentul de acreditare nu emite decizie de încetare a aplicabilității licenței de funcționare provizorii în situația în care notificarea furnizorului de servicii sociale cu privire la închiderea serviciului social este transmisă și înregistrată la instituția emitentă a licenței de funcționare ulterior întocmirii raportului de evaluare care propune retragerea licenței de funcționare provizorii.

(11) În situația în care furnizorul de servicii sociale transmite compartimentului de acreditare notificarea cu privire la închiderea serviciului social ulterior întocmirii raportului de evaluare care stabilește măsuri în ceea ce privește îndeplinirea standardelor minime de calitate, o nouă licență de funcționare se poate elibera numai pe baza raportului de evaluare în teren cu

privire la constatarea îndeplinirii standardelor minime de calitate și a conformității datelor prezentate în documentele justificative prevăzute la art. 12 alin. (2) cu realitatea din teren.

(12) Pentru evaluarea necesității suspendării sau retragerii licențierii serviciului social, inspecția socială este informată de către alte instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale ori de câte ori acestea dispun măsuri, conform legislației specifice, de suspendare sau interzicere a anumitor activități desfășurate de furnizorul de servicii sociale.

(13) Furnizorul de servicii sociale are obligația ca, în situațiile prevăzute la alin. (12), să prezinte inspecției sociale măsurile aplicate pentru asigurarea continuității serviciilor sociale acordate persoanelor beneficiare, cu respectarea cerințelor care au stat la baza licențierii serviciului respectiv.”

29. După articolul 27 se introduc două noi articole, art. 271 și 272, cu următorul cuprins:

„Art. 271. — (1) În situația suspendării/retragerii licenței de funcționare a serviciului social, precum și în situația încetării funcționării serviciului social, prin decizia furnizorului de servicii sociale, acesta are obligația implementării planului de urgență pentru transferul beneficiarilor la alte servicii sociale similare sau în familie.

(2) Monitorizarea transferului beneficiarilor la alte servicii sociale, în condițiile prevăzute la alin. (1), se realizează de inspectorii sociali.

Art. 272. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 22 lit. b) și c), în situațiile prevăzute la art. 27 alin. (7) lit. d) și e), directorul agenției județene pentru plăți și inspecție socială poate decide retragerea licenței de funcționare în regim de urgență, pe baza procesului-verbal de control întocmit de inspectorii sociali.

(2) Decizia de retragere în regim de urgență a licenței de funcționare se comunică imediat furnizorului de servicii sociale în vederea implementării planului de urgență, în cazul centrelor rezidențiale, precum și instituției emitente a licenței de funcționare, în vederea emiterii deciziei definitive de retragere a licenței de funcționare.

(3) Prin excepție de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, depunerea contestației nu suspendă executarea măsurii de retragere a licenței de funcționare în regim de urgență.”

30. La articolul 28, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) în situațiile prevăzute la art. 10 alin. (8) și (10).”

31. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — (1) Următoarele fapte constituie contravenții și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (2) și a prevederilor art. 26¹ alin. (1) lit. e), cu amendă între 50.000 lei și 80.000 lei;

b) nerespectarea prevederilor art. 26¹ alin. (1) lit. f), referitoare la capacitatea serviciului social, cu amendă între 500 lei și 1.000 lei pentru fiecare beneficiar cu care s-a depășit capacitatea prevăzută în licența de funcționare;

c) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (6³), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

d) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 11 alin. (11), art. 14 alin. (5) și (7) și art. 26¹ alin. (1) lit. a), cu amendă de la 1.000 lei la 2.000 lei;

e) nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 10 alin. (8) și art. 11 alin. (4), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

f) nerespectarea de către serviciile publice de asistență socială a obligației de avizare a planurilor de urgență prevăzute de art. 12 alin. (3), elaborate cu respectarea modelului stabilit prin normele metodologice de aplicare a prevederilor prezentei legi, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei;

g) nerespectarea prevederilor art. 26¹ alin. (1) lit. n), cu amendă în cuantum de 100.000 lei pentru fiecare contract, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) și a măsurilor prevăzute în procesul-verbal de control, după aplicarea amenzii contravenționale prevăzute la alin. (1) lit. a), constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) după emiterea deciziei de retragere a licenței de funcționare în condițiile prevederilor art. 27 alin. (7) lit. e) constituie infracțiune și se pedepsește potrivit prevederilor art. 348 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În situațiile prevăzute la alin. (2) și (3), inspectorii sociali au obligația sesizării și transmiterii organelor competente de probe și informații rezultate în urma controalelor efectuate, în scopul declanșării anchetei penale.

(5) Restricționarea accesului inspectorilor sociali în sediul serviciului social/furnizorului de servicii sociale, în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că ar putea fi adăpostiți beneficiari este interzisă. Dacă, în perioada în care furnizorul de servicii sociale nu a permis accesul nemijlocit al inspectorilor sociali sau al altor organe de control la sediul serviciului social, conform obligației prevăzute la art. 26¹ alin. (1) lit. p), și, în acel sediu/spațiu, s-a comis o infracțiune contra persoanei, dintre cele prevăzute în cuprinsul titlului I al părții speciale din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare, această situație constituie circumstanță agravantă. În această situație, limitele de pedeapsă se majorează cu o treime.”

Art. II. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 965 din 29 noiembrie 2016, aprobată prin Legea nr. 16/2018, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor în relația cu persoane fizice și juridice, publice și private, cu scopul de a asigura protejarea integrității fizice, psihice și a demnității personale.”

2. La articolul 5, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Prin *misiune de inspecție* se înțelege totalitatea sarcinilor atribuite inspectorului social pentru realizarea activităților de control, evaluare și monitorizare a sistemului de protecție socială în vederea identificării situațiilor de eroare,

fraudă, abuz și neglijență și transmiterii către organele abilitate a datelor și informațiilor obținute, precum și pentru verificarea modului în care se asigură respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor și protejarea integrității fizice, psihice și a demnității personale.

(3) Prin *activitate de investigare socială* se înțelege activitatea prin care se identifică cazurile de fraudă, abuz și neglijență care au generat prejudicii materiale și financiare aduse statului, precum și încălcări grave ale drepturilor sociale ale beneficiarilor și transmiterea datelor și informațiilor obținute către organele abilitate. Activitățile de investigare socială pot deriva din rezultatele evaluării, monitorizării și controlului și stau la baza fundamentării propunerilor de îmbunătățire a activității, organizării și a procedurii de acordare a beneficiilor de asistență socială, a serviciilor sociale, a modului de îndeplinire a prevederilor legale privind încadrarea în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate și grad de dependență, după caz.

(4) Activitatea prevăzută la alin. (3) este desfășurată de inspectorii sociali din cadrul instituției centrale, respectiv Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, care au o vechime de minimum 3 ani în activitatea de inspecție socială. Inspectorii sociali de la nivel teritorial pot efectua activități de investigare socială doar la solicitarea conducătorului instituției centrale, dar cu respectarea criteriilor de vechime a acestora.”

3. La articolul 6, alineatele (1) și (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) Inspectorul social, purtând asupra sa elementele care atestă exercitarea atribuțiilor de serviciu, prevăzute la art. 3 alin. (2), are dreptul la acces liber, permanent și fără înștiințare prealabilă la locul destinat furnizării de servicii sociale/în oricare alt spațiu în care există suspiciunea rezonabilă că pot fi adăpostiți beneficiari de servicii sociale, precum și la sediul unităților care stabilesc modul de încadrare în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate sau în grad de dependență, după caz.

(10) Inspectorul social/Echipa de inspectori sociali poate fi desemnat/desemnată în cadrul echipelor mixte, în vederea efectuării misiunilor de inspecție pluridisciplinare și/sau monitorizării respectării prevederilor legale referitoare la drepturile sociale ale cetățenilor.”

4. La articolul 6, după alineatul (10) se introduce un nou alineat, alin. (10¹), cu următorul cuprins:

„(10¹) Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, direct sau prin agențiile teritoriale, poate solicita altor instituții cu atribuții în verificarea respectării calității serviciilor sociale desemnarea de personal cu atribuții de control pentru constituirea echipelor mixte. Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială încheie protocoale de colaborare ce cuprind responsabilitățile fiecărei autorități de control, precum și metodologia de intervenție.”

5. La articolul 6, după alineatul (11) se introduc două noi alineate, alin. (11¹) și (11²), cu următorul cuprins:

„(11¹) Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială poate contracta terțe persoane, ca voluntari, cu respectarea prevederilor art. 11 alin. (1) și (3)—(10) din Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare, cu rolul de beneficiari ai serviciului social sau reprezentanți/suținători legali ai acestora, în scopul

evaluării obiective a calității serviciilor sociale din perspectiva persoanei beneficiare sau a susținătorilor legali ai acesteia.

(11²) Condițiile de desfășurare a activității prevăzute la alin. (11¹) se stabilesc prin ghidul prevăzut la alin. (12).”

6. La articolul 7, după litera d) se introduce o nouă literă, lit. d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) controlează și monitorizează respectarea drepturilor sociale ale cetățenilor în relația cu persoane fizice și juridice, publice și private, implicate în sistemul de protecție socială, cu scopul de a se asigura protejarea integrității fizice, psihice și a demnității personale;”

7. La articolul 7, după litera g) se introduc două noi litere, lit. g¹) și g²), cu următorul cuprins:

„g¹) solicită instituțiilor emitente suspendarea sau retragerea autorizațiilor și avizelor de funcționare a entităților inspectate, în condițiile legii, atunci când constată nereguli;

g²) propune suspendarea ori încetarea temporară sau definitivă a activității entităților controlate care oferă servicii sociale sau de natură socială, respectiv cazare, hrană, îngrijire personală, în cazul încălcării grave a drepturilor fundamentale ale beneficiarilor, care pune în pericol viața acestora, și urmărește îndeplinirea măsurilor dispuse;”

8. La articolul 7, după litera h) se introduce o nouă literă, lit. h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) analizează rezultatele activităților de control și formulează propuneri de îmbunătățire a activității, organizării și a procedurii de acordare a beneficiilor de asistență socială, a serviciilor sociale, a modului de îndeplinire a prevederilor legale privind încadrarea în grad și tip de handicap, în grad de invaliditate și grad de dependență, după caz;”

9. La articolul 7, după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) accesează bazele de date care permit interogări încrucișate, cu respectarea prevederilor Legii nr. 190/2018 privind măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) în realizarea activității de control/investigare.”

10. La articolul 7 se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) În procesul de evaluare, monitorizare și control, inspectorul social are în vedere opiniile tuturor părților implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale și utilizarea unor instrumente de verificare a obiectivității evaluării/opiniilor exprimate atât de persoanele beneficiare/reprezentanții legali/familiiile acestora, de personalul de specialitate din centrele de servicii sociale și, după caz, de serviciul public de asistență socială.

(3) În activitatea de teren, în situații justificate, inspectorul social beneficiază, la cerere, de sprijinul poliției locale sau, în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care aceasta nu este constituită, de sprijinul organelor de poliție de pe raza teritorială în care funcționează serviciul social, în condițiile legii.”

11. La articolul 8 alineatul (1), litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) de a participa la programe de formare profesională continuă în domeniul specific de activitate și în domeniile conexe, utile atât în desfășurarea activității, cât și în dezvoltarea

carierii profesionale, susținute de formatorii din cadrul Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială sau organizate de furnizorii publici și privați de formare profesională, autorizați în condițiile legii, decontate de angajator sau din programe finanțate din fonduri externe nerambursabile, în limita sumelor alocate și cu respectarea prevederilor și regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului și la nivelul ghidurilor solicitantului.”

Art. III. — Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, după litera v) se introduce o nouă literă, lit. w), cu următorul cuprins:

„w) intervenția de urgență, potrivit căreia, atunci când, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență sau în timpul exercitării atribuțiilor în domeniul propriu de competență de către o instituție publică, se constată suspiciunea întemeiată cu privire la existența unei situații de risc iminent pentru copil, persoana cu dizabilități, persoana vârstnică dependentă sau orice persoană vulnerabilă și care nu poate fi soluționată de specialiștii din acea instituție, conform competențelor și atribuțiilor prevăzute în fișa de post, se anunță imediat serviciul public de asistență socială sau, dacă este în afara orelor de program sau în zilele libere, se anunță serviciul de asistență socială de urgență; asistentul social prioritizează măsurile pe care le include în planul inițial de intervenție și în strategia de intervenție, în funcție de evaluarea riscurilor, iar în situația în care constată forme de abuz, neglijare și/sau violență are obligația de a investiga și de a raporta către autoritățile competente.”

2. La articolul 6, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) acreditarea furnizorului de servicii sociale și licențierea serviciilor sociale reprezintă procesul de evaluare și certificare a respectării criteriilor și standardelor de calitate în vederea asigurării calității în serviciile sociale;”

3. La articolul 6, după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) asistentul social este persoana care exercită profesia de asistent social în condițiile Legii nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;”

4. La articolul 6, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) *ancheta socială* sau *raportul de anchetă socială* reprezintă documentul final elaborat de către asistentul social pe baza diagnozei sociale, după încheierea procesului de evaluare a beneficiarului, cu respectarea normelor profesionale și a cerințelor legale prevăzute de prezenta lege și de legile speciale;”

5. La articolul 6, după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) *bugetul personal al beneficiarului de asistență socială* reprezintă quantumul sumelor care acoperă beneficiile de asistență socială și costul serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, în condițiile prezentei legi și legilor speciale;”

6. La articolul 6, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. f¹), cu următorul cuprins:

„f¹) *indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale* reprezintă informațiile specifice domeniului care reflectă gradul de îndeplinire a obiectivelor propuse în cadrul politicilor familiale

prin aplicarea măsurilor de asistență socială pentru familiile cu copii, în condiții de eficiență și eficacitate. Indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului;”

7. La articolul 6, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. g¹), cu următorul cuprins:

„g¹) *diagnoza socială* este o metodă de investigație întemeiată pe diferite tehnici de culegere și de prelucrare a informației, în scopul analizei situației sociale și economice a persoanelor, familiilor, grupurilor sau comunităților; este realizată de asistentul social, cu respectarea normelor profesionale și a cerințelor legale prevăzute de prezenta lege și de legile speciale;”

8. La articolul 6, litera i) se abrogă.

9. La articolul 6, litera u) se modifică și va avea următorul cuprins:

„u) *managementul de caz* reprezintă o metodă de coordonare și integrare a tuturor activităților destinate grupurilor vulnerabile, de organizare și gestionare a măsurilor de asistență socială specifice, utilizată de către asistenții sociali, în acord cu obiectivele stabilite în planurile de intervenție și/sau în planurile de servicii sociale; în cadrul serviciului social, responsabilul de caz desemnat de furnizorul de servicii sociale participă la managementul de caz, cu respectarea standardelor minime de calitate;”

10. La articolul 6, litera ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„ii) *serviciile comunitare* sunt serviciile sociale de interes local, organizate într-o unitate administrativ-teritorială la nivel de comună, oraș, municipiu, adresate exclusiv cetățenilor din unitatea administrativ-teritorială respectivă;”

11. La articolul 6, după litera ii) se introduce o nouă literă, lit. ii¹), cu următorul cuprins:

„ii¹) *serviciul de asistență socială de urgență* este serviciul de asistență socială interinstituțional, organizat pe baza protocoalelor de colaborare încheiate între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale și instituțiile publice deconcentrate ale ministerelor și furnizori publici sau privați de servicii sociale prin care se asigură informarea, consilierea de urgență sau intervenția de urgență în afara programului de lucru al serviciilor publice de asistență socială, precum și în zilele libere și în timpul sărbătorilor legale pentru situațiile de urgență care nu pot aștepta până la prima zi lucrătoare; autoritățile publice asigură asistența socială de urgență în următoarele situații: copil abuzat, neglijat, găsit, persoană vârstnică abuzată, neglijată, abandonată, persoane cu dizabilități, victimă a violenței domestice, victime ale infracțiunii; serviciul de asistență socială de urgență include și liniile telefonice de urgență pentru victimele violenței domestice, victimele violenței sexuale, victimele traficului de persoane și victimele infracțiunilor, indiferent de natura infracțiunii, telefonul copilului și telefonul vârstnicului;”

12. La articolul 6, litera II) se modifică și va avea următorul cuprins:

„II) *standardul de cost* este costul minim aferent cheltuielilor anuale necesare implementării etapelor obligatorii ale procesului de acordare a serviciilor sociale, cu respectarea standardelor minime de calitate, calculat pentru un beneficiar, pe tipuri de servicii sociale. În legislația în vigoare se utilizează ca termen echivalent *standardul minim de cost*;”

13. La articolul 6, după litera nn) se introduc două noi litere, lit. nn¹) și nn²), cu următorul cuprins:

„nn¹) *tehnicianul asistență socială* este persoana care deține certificat de calificare, de nivel 4 și care sprijină asistentul social și își desfășoară activitatea în coordonarea acestuia;

nn²) *teleasistența socială* reprezintă modalitatea de acordare a asistenței sociale prin folosirea oricărui dispozitiv electronic de tip telefon, calculator, tabletă, smartphone sau în format electronic de tip internet, text, video și e-mail sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare, cu respectarea codului de etică și a codului de bună practică al asistentului social;”.

14. La articolul 6, după litera rr) se introduc două noi litere, lit. ss) și șș), cu următorul cuprins:

„ss) *pachetul minim de asistență socială* reprezintă activitățile desfășurate de către serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București, prin care se asigură cel puțin activități de informare și consiliere, identificarea și evaluarea nevoilor persoanelor și familiilor aflate în situații de risc, în vederea realizării de acțiuni și măsuri cu caracter preventiv, stabilirea planului de intervenție în vederea acordării beneficiilor de asistență socială și serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, măsuri și acțiuni de conștientizare privind riscurile sociale, măsuri și acțiuni de urgență în vederea reducerii efectelor situațiilor de criză, măsuri și acțiuni de sprijin în vederea menținerii în comunitate a persoanelor în dificultate, activități și servicii de consiliere, măsuri și acțiuni care au drept scop prevenirea sau limitarea unor situații de dificultate ori vulnerabilitate, care pot duce la marginalizare sau excludere socială, dezvoltarea de programe de dezvoltare comunitară, prevenirea oricărei forme de dependență prin acțiuni de identificare, ajutor, susținere, informare, consiliere, asigurarea referirii beneficiarului către alte servicii sociale sau alte servicii de interes public general, gestionarea activă a procedurilor de conlucrare cu serviciile educaționale, medicale, de locuire, ocupare și altele asemenea, precum și alte măsuri prevăzute în legile speciale;

șș) *urgența socială* se referă la situațiile de risc în care se pot afla persoane aparținând unor grupuri vulnerabile care necesită intervenție imediată, constând în adăpost, alimente, îmbrăcăminte, îngrijire medicală sau medico-legală, terapie/consiliere psihologică, acces la servicii de suport pentru persoanele victime ale abuzului, neglijenței, abandonului, infracțiunii; declanșatorul situației de urgență poate fi o situație de calamitate naturală, accidente, incendii, ori acțiuni și comportamente umane violente, cu consecințe traumatizante asupra victimelor; mecanismul de intervenție în situația de urgență socială presupune intervenția coordonată și rapidă, pe o durată determinată de timp, a tuturor actorilor publici și privați cu rol în domeniul social și medico-social, sanitar sau al protecției civile.”

15. La articolul 6, literele aa) și bb) se abrogă.

16. La articolul 9, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Beneficiile de asistență socială finanțate din bugetul de stat și, după caz, din bugetele locale pot fi acordate sub rezerva achitării de către beneficiar a obligațiilor de plată față de bugetul local și pot fi executate silit doar în condițiile prevăzute de actele normative care le instituie și numai în cazurile expres prevăzute de acestea.”

17. La articolul 10 se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins:

„(2) În funcție de bugetul din care acestea sunt susținute, beneficiile de asistență socială pot fi:

a) cu caracter general, susținute de la bugetul de stat și reglementate prin legislație specială, respectiv acte normative emise de Guvern sau Parlament;

b) cu caracter comunitar, susținute din bugetele locale și reglementate prin hotărâri ale consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

18. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Nivelurile, respectiv cuantumul beneficiilor de asistență socială, precum și modalitatea de actualizare a acestora se stabilesc prin actele normative care instituie dreptul, potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).”

19. La articolul 16, alineatele (1), (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Dreptul la beneficii de asistență socială se acordă la cererea scrisă a persoanei îndreptățite, a reprezentantului familiei sau a reprezentantului legal al persoanei îndreptățite ori din oficiu, în condițiile reglementate prin legile speciale.

.....
(3) Cererea este însoțită de documentele doveditoare privind componența familiei, veniturile realizate de membrii acesteia sau de persoana singură, precum și de orice alte documente privind situația membrilor familiei, prevăzute de lege.

(4) Pentru solicitarea beneficiilor de asistență socială finanțate din bugetul de stat se utilizează formulare de cerere care se stabilesc prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).”

20. La articolul 17, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru beneficiile de asistență socială plătite din bugetul de stat, cererea prevăzută la alin. (1) se transmite până la data de 5 a lunii următoare, pentru luna anterioară, la structura sau, după caz, la serviciul deconcentrat din subordinea plătitorului dreptului. Modalitatea de transmitere se stabilește prin legile speciale emise potrivit prevederilor art. 10 alin. (2).

.....
(4) În vederea solicitării și acordării beneficiilor de asistență socială se implementează sistemul informatic integrat care asigură atât primirea electronică a cererilor, cât și verificarea datelor înscrise în cerere, precum și a altor informații referitoare la solicitant și la situația socioeconomică a acestuia.”

21. La articolul 17, alineatul (5) se abrogă.

22. La articolul 17, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Verificarea prevăzută la alin. (3) are în vedere atât respectarea condițiilor de eligibilitate, cât și determinarea situațiilor de dificultate ori a nevoilor sociale ale membrilor familiei/persoanei singure și poate constitui parte a evaluării inițiale prevăzute la art. 46 lit. a).”

23. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Plata beneficiilor de asistență socială se poate efectua, în funcție de specificul acestora și opțiunea titularului, prin mandat poștal, în cont bancar sau prin altă formă de plată, conform legii.

(2) Plata beneficiilor de asistență socială se poate efectua și sub forma tichetelor sociale. Modalitatea de acordare a tichetelor sociale se stabilește, în funcție de bugetul din care

se suportă beneficiul, fie prin legile speciale, fie prin hotărâri ale consiliilor județene ori consiliilor locale.

(3) Plata beneficiilor de asistență socială se efectuează în luna curentă pentru luna anterioară, cu excepția situațiilor în care legea specială prevede altfel.

(4) În cazul achitării drepturilor de beneficii de asistență socială prin mandat poștal sau în cont bancar, ordonatorii principali de credite, ordonatorii secundari/terțieri de credite sau persoanele delegate să îndeplinească această atribuție încheie la nivel național, respectiv local, convenții/contracte cu furnizorul de servicii sociale cu respectarea prevederilor Legii nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare.”

24. La articolul 21, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul achitării drepturilor prin mandat poștal, comisionul de transmitere prevăzut la alin. (1) se stabilește prin legea bugetară anuală.

(4) Condițiile de plată și fluxul financiar al plăților se stabilesc prin convenția/contractul încheiată/încheiat între părți.”

25. Articolul 25 se abrogă.

26. La articolul 30, litera a) a alineatului (3) și litera a) a alineatului (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) servicii cu cazare, pe perioadă determinată sau nedeterminată: centre rezidențiale, locuințe protejate, adăposturi de noapte sau alte categorii de centre cu cazare stabilite în Nomenclatorul serviciilor sociale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare;

.....
a) în locuința de domiciliu sau reședință a beneficiarului, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 24;”

27. La articolul 30 alineatul (4), litera c1) se abrogă.

28. La articolul 30 alineatul (6), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) servicii acordate în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, care vizează măsurile preventive care se oferă în regim de birocrație redusă și un set de servicii sociale, care vor fi accesate de beneficiari doar în condițiile păstrării anonimatului, respectiv de persoane dependente de droguri, alcool, persoane care practică prostituția, victimele violenței în familie, victime ale traficului de persoane. Serviciile acordate în regim special pot fi furnizate fără a încheia contract cu beneficiarii;”

29. Articolele 31—33 se abrogă.

30. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Categoriile și tipurile de servicii sociale, activitățile principale aferente fiecărui tip de serviciu social, precum și regulamentele-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale se stabilesc prin Nomenclatorul serviciilor sociale, elaborat cu respectarea Clasificării activităților din economia națională (CAEN) și aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.”

31. La articolul 35, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Responsabilitatea inițierii programelor de acțiune comunitară destinate prevenirii și combaterii riscului de marginalizare și excludere socială și a acordării serviciilor sociale prevăzute la art. 56 alin. (1) revine autorității administrației publice locale, la propunerea asistentului social din cadrul serviciului public de asistență socială.”

32. După articolul 36 se introduc două noi articole, art. 36¹ și 36², cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — (1) Beneficiarii de servicii sociale au următoarele drepturi:

a) să li se respecte drepturile și libertățile fundamentale, fără discriminare;

b) să fie informați asupra situațiilor de risc, precum și asupra drepturilor sociale;

c) să li se comunice, în limbaj simplu, informații accesibile privind drepturile fundamentale și măsurile legale de protecție, precum și informații privind condițiile care trebuie îndeplinite pentru a le obține;

d) să participe la procesul de luare a deciziilor cu privire la furnizarea serviciilor sociale;

e) să li se asigure păstrarea confidențialității asupra informațiilor furnizate și primite;

f) să li se asigure continuitatea serviciilor sociale furnizate, atât timp cât se mențin condițiile care au generat situația de dificultate;

g) să fie protejați de lege atât ei, cât și bunurile lor, atunci când nu au capacitate de decizie, chiar dacă sunt îngrijiți în familie sau într-o instituție;

h) să li se respecte demnitatea și intimitatea;

i) să participe la luarea deciziilor privind intervenția socială, putând alege variante de intervenții, dacă acestea există;

j) să participe la evaluarea serviciilor sociale primite;

k) să participe în organismele de reprezentare ale furnizorilor de servicii sociale.

(2) Acordul persoanei beneficiare pentru divulgarea informațiilor confidențiale se asumă numai în formă scrisă.

(3) Informațiile confidențiale pot fi dezvăluite fără acordul beneficiarilor în următoarele situații:

a) atunci când dispozițiile legale o prevăd în mod expres;

b) când este pusă în pericol viața persoanei beneficiare sau a membrilor unui grup social;

c) pentru protecția vieții, integrității fizice sau a sănătății persoanei, în cazul în care aceasta se află în incapacitate fizică, psihică, senzorială ori juridică de a-și da consimțământul.

(4) Prelucrarea datelor persoanelor beneficiare de servicii sociale, de către toate entitățile implicate în toate etapele procesului de acordare a serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.

Art. 36². — Beneficiarii de servicii sociale au următoarele obligații:

a) să furnizeze informații corecte cu privire la identitate, situație familială, socială, medicală și economică;

b) să participe la procesul de furnizare a serviciilor sociale;

c) să contribuie, în conformitate cu legislația în vigoare, la plata serviciilor sociale furnizate, în funcție de tipul serviciului și de situația lor materială;

d) să comunice orice modificare intervenită în legătură cu situația lor personală;

e) să respecte regulamentul de organizare și funcționare a serviciului social.”

33. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) Furnizorii de servicii sociale sunt:

a) persoane juridice de drept public, care au atribuții stabilite prin lege privind acordarea serviciilor sociale;

b) persoane fizice sau juridice de drept privat, cu sau fără scop lucrativ, care au prevăzută în actul de înființare/statut acordarea de servicii sociale așa cum sunt clasificate în Nomenclatorul serviciilor sociale prevăzut la art. 34.

(2) Furnizorii de servicii sociale prevăzuți la alin. (1) pot fi:

a) serviciile publice de asistență socială cu personalitate juridică;

b) unitatea administrativ-teritorială, prin primărie, pentru serviciile publice de asistență socială organizate ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului;

c) asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate de mai multe unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale în vederea furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială și/sau a serviciilor sociale;

d) structuri specializate ale administrației publice centrale;

e) asociațiile, fundațiile și federațiile;

f) cultele recunoscute în România;

g) formele de exercitare independentă, în condiții de liberă practică, a profesiei de asistent social, prevăzute la art. 9 din Legea nr. 466/2004 privind Statutul asistentului social, cu modificările și completările ulterioare;

h) operatorii economici cu scop lucrativ, pentru toate categoriile de servicii sociale organizate în condițiile legii, cu excepția celor prevăzute la art. 73 alin. (2) lit. a) și c), la art. 77, precum și a celor prevăzute la art. 83.

(3) Toți furnizorii de servicii sociale, atât publici, cât și privați, sunt obligați să respecte prevederile legale aplicabile serviciilor sociale furnizate.”

34. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) Pentru a acorda servicii sociale pe teritoriul României, furnizorii de servicii sociale, indiferent de forma lor juridică, trebuie acreditați în condițiile legii.

(2) Serviciile sociale, indiferent dacă sunt acordate de furnizori de servicii sociale publici sau privați, pot funcționa pe teritoriul României numai dacă sunt licențiate în condițiile legii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), serviciile publice de asistență socială acreditate pot derula activitățile cuprinse în pachetul minim de asistență socială, fără deținerea licenței de funcționare pentru acest tip de serviciu, pe durată nedeterminată, cu respectarea cerințelor referitoare la existența personalului de specialitate.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), formele de exercitare independentă ale profesiei de asistent social pot derula activități de identificare, evaluare și elaborare a planului de intervenție, pe durată nedeterminată, fără deținerea licenței de funcționare.

(5) Sunt exceptate de la obligația deținerii licenței de funcționare serviciile sociale cu caracter secundar sau auxiliar, acordate în cadrul altor servicii de interes public, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, prevăzute la art. 53 alin. (2).

(6) Pentru respectarea principiului complementarității și al abordării integrate, în situația prevăzută la alin. (5), în actele normative prin care se reglementează funcționarea acestor servicii sociale și/sau asigurarea calității în prestarea lor sunt incluse prevederi pentru asigurarea caracterului integrat al acestora, respectiv:

a) angajarea/contractarea asistentului social, ca personal auxiliar;

b) comunicarea/încheierea de protocoale cu serviciul public de asistență socială.”

35. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — Responsabilitatea dezvoltării, administrării și acordării serviciilor sociale este partajată astfel:

a) elaborarea politicilor publice, programelor și strategiilor naționale în domeniu, reglementarea, coordonarea și controlul aplicării lor, precum și evaluarea și monitorizarea calității serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice centrale;

b) organizarea, administrarea și acordarea serviciilor sociale sunt în responsabilitatea autorităților administrației publice locale, atribuții ce pot fi contractate către sectorul neguvernamental, instituțiile de cult, alte persoane fizice și juridice de drept public sau privat, în condițiile legii;

c) finanțarea serviciilor sociale în condițiile legii este în responsabilitatea autorităților administrației publice locale și se asigură din veniturile proprii ale bugetului local, din bugetul de stat, precum și din alte surse.”

36. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează la nivelul comunității.

(2) Furnizarea serviciilor sociale are la bază planul de intervenție realizat în baza evaluării inițiale a nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup.

(3) Serviciile publice de asistență socială asigură activitățile prevăzute la alin. (2) prin asistenții sociali angajați în structurile proprii sau, în lipsa acestora, pot achiziționa serviciile acordate de asistenții sociali înregistrați cu cabinete individuale sau societăți civile profesionale de asistență socială, în baza unui contract de prestări servicii încheiat cu respectarea legislației privind achizițiile publice.

(4) În situația în care, din cauze obiective, nu se pot angaja asistenți sociali sau nu se pot achiziționa serviciile acestora, serviciile publice de asistență socială pot angaja tehnicieni asistență socială pentru realizarea activităților de identificare și, după caz, pentru participarea la evaluarea nevoilor persoanelor care solicită acordarea de beneficii de asistență socială și servicii sociale.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), serviciul public de asistență socială va continua permanent demersurile de angajare sau contractare a unui asistent social.

(6) Activitatea tehnicianului asistență socială este coordonată de asistentul social și acoperă activitățile specifice ocupației prevăzute în standardul ocupațional, în principal:

a) oferă informații despre serviciul de asistență socială comunitară și despre alte servicii de interes public necesare pentru soluționarea situațiilor de dificultate și asistă beneficiarul în procesul de accesare a acestora;

b) administrează și implementează programe de asistență socială și servicii comunitare și asistă persoanele pentru rezolvarea problemelor personale și sociale, inclusiv prin însoțirea acestora la întâlnirea cu alți specialiști sau servicii;

c) participă la realizarea evaluării prin analizarea, verificarea, inclusiv prin activitate în teren, obținerea de documente și informații necesare asistentului social în realizarea diagnozei sociale;

d) acționează ca persoană de contact pentru beneficiari și membrii familiei acestora, în lipsa asistentului social;

e) participă, după caz, sub coordonarea/împreună cu asistentul social la intervenții care presupun punerea în aplicare a măsurilor de urgență pentru asigurarea siguranței persoanelor vulnerabile;

f) întocmește rapoarte de vizită, de întâlnire, completează fișe de observație, note telefonice, sinteze și analize necesare în activitatea de monitorizare și raportare.

(7) Furnizorii publici de servicii sociale pot asigura coordonarea tehnicianului asistență socială de către asistentul social, în funcție de resursele de care dispun, prin una din următoarele forme/opțiuni:

a) prin încheierea de contracte de prestări de servicii pentru activitatea de coordonare, în condițiile legii;

b) de către un asistent social angajat sau contractat în cadrul acordurilor de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, la nivelul structurilor județene cu personalitate juridică ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale recunoscute ca fiind de utilitate publică sau prin asociații de dezvoltare intercomunitară înființate potrivit legii, cu respectarea modelului-cadru al Acordului de cooperare pentru organizarea și exercitarea unor activități în scopul realizării unor atribuții stabilite prin lege autorităților administrației publice locale, aprobat prin Ordinul ministrului administrației și internelor și al ministrului finanțelor publice nr. 232/2.477/2010;

c) de către un asistent social din cadrul direcției generale de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean, în cadrul contractelor de parteneriat pentru cofinanțarea serviciilor sociale care funcționează în mediul rural și în localități defavorizate.

(8) Obiectul-cadru al contractului de prestări de servicii pentru activitățile realizate de către asistenții sociali prin formele independente de exercitare a profesiei, prevăzut la alin. (3), pentru prestarea de servicii ca asistent social în relație cu furnizorii de servicii sociale, precum și pentru activitatea de coordonare prevăzută la alin. (7) se aprobă prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, în baza propunerii Colegiului Național al Asistenților Sociali din România.

(9) Dovada existenței cauzelor obiective prevăzute la alin. (4) este îndeplinită în situația în care, după organizarea concursului pentru ocuparea postului, cu respectarea regulilor de publicitate a concursului prevăzute de legislația în vigoare și a obligației de a trimite documentele aferente concursului și Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, furnizorul de servicii sociale nu a putut angaja un asistent social sau nu a putut încheia un contract de prestări de servicii cu un cabinet individual de asistență socială.

(10) Furnizorii de servicii sociale pot încheia contracte de voluntariat, potrivit prevederilor Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, cu modificările ulterioare, precum și contracte de internship, cu respectarea prevederilor Legii nr. 176/2018 privind internshipul, cu completările ulterioare.

(11) Autoritățile administrației publice locale pot acorda facilități și stimulente în natură și/sau bani pentru angajarea asistenților sociali și a tehnicienilor asistență socială în cadrul serviciului public de asistență socială, stabilite prin hotărâre a consiliului local/județean/general al municipiului București.”

37. La articolul 42 alineatul (1), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) servicii sociale de interes intercomunitar, adresate beneficiarilor din mai multe unități administrativ-teritoriale.”

38. La articolul 42, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), înființarea, organizarea și finanțarea acestora au la bază un contract de parteneriat între unitățile administrativ-teritoriale care se aprobă prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale partenere.”

39. La articolul 42, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În aplicarea prevederilor alin. (2) și (3), serviciile sociale pot fi furnizate în comun prin asociațiile de dezvoltare intercomunitară înființate în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

40. La articolul 42, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În vederea înființării, organizării și finanțării serviciilor sociale, autoritățile administrației publice locale se pot asocia și cu furnizori privați de servicii sociale, în condițiile legii.”

41. La articolul 42, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Pentru încheierea de protocoale de colaborare cu furnizorii privați de servicii sociale, autoritățile administrației publice locale aplică o procedură de selecție a acestora, cu respectarea cadrului legal în domeniul achizițiilor publice.”

42. La articolul 43, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Serviciile sociale înființate de furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, se organizează la nivel teritorial în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (1), cu respectarea prevederilor Nomenclatorului serviciilor sociale prevăzut la art. 34 și a standardelor minime de calitate.”

43. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Serviciile sociale se acordă la cererea persoanei sau, după caz, a reprezentantului său legal, precum și din oficiu.

(2) Cererea pentru acordarea de servicii sociale ca măsură de asistență socială se adresează serviciului public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința persoana solicitantă.

(3) Formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(4) Aprobarea sau respingerea cererii se face prin dispoziție scrisă a primarului/directorului executiv/general al serviciului public de asistență socială, organizat ca instituție publică cu personalitate juridică, în maximum 5 zile de la finalizarea/actualizarea planului de intervenție/planului de servicii sociale, conform prevederilor art. 47 alin. (3) și art. 49 alin. (2).

(5) Persoanele beneficiare de servicii sociale sunt înregistrate în sistemul Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale, parte din sistemul integrat informatic de asistență socială.

(6) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale cuprinde traseul instituțional al beneficiarilor, situația beneficiarilor în timp real la un anumit serviciu social, precum și date cu privire la managerul de caz și aparținători/reprezentanți legali; Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale conține informații privind modalitatea de asigurare a finanțării, sursa/sursele de finanțare, contractele de finanțare/contribuție a beneficiarului/aparținătorului/reprezentantului legal, după caz, subvenție de la bugetul de stat, finanțare privată. Durata de stocare, modalitățile de ștergere a datelor personale după expirarea perioadei de stocare se stabilesc prin legile speciale, cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016, precum și a celorlalte acte normative aplicabile protecției datelor.

(7) Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale este interoperabil cu Registrul electronic unic al serviciilor sociale și alte registre în cadrul sistemului integrat informatic de asistență socială și, după caz, alte registre naționale.

(8) Prevederile art. 17 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(9) Solicitarea pentru acordarea de servicii sociale poate fi adresată și direct unui furnizor privat de servicii sociale, situație în care, dacă se încheie un contract de prestări de servicii cu persoana solicitantă, furnizorul are obligația de a informa, în scris, autoritatea administrativ-teritorială pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului social respectiv și de a înregistra informațiile în Registrul național de evidență a persoanelor beneficiare de servicii sociale.”

44. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Acordarea serviciilor sociale se realizează în baza unui contract de servicii sociale, încheiat între furnizorul de servicii sociale și beneficiar sau, după caz, reprezentantul legal al acestuia, potrivit modelului aprobat prin ordinul comun prevăzut la alin. (5).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), serviciile sociale acordate în regim de urgență și serviciile de asistență comunitară pentru combaterea sărăciei și prevenirea excluziunii sociale pot fi acordate fără contract de servicii sociale, caz în care evidența beneficiarilor se realizează pe liste de prezență sau, după caz, anonim.

(3) Furnizorul de servicii sociale cu care beneficiarul a încheiat contractul de servicii sociale are obligația de a informa, în scris, serviciul public de asistență socială pe a cărui rază administrativ-teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul cu privire la încheierea contractelor de servicii sociale, stadiul implementării planului de servicii sociale și scoaterea din evidență a cazului.

(4) Pe baza informațiilor privind încheierea contractelor de servicii sociale și a rapoartelor privind stadiul implementării planului de servicii sociale, serviciul public de asistență socială în a cărui rază teritorială locuiește beneficiarul monitorizează serviciile sociale acordate ca măsură de asistență socială și fundamentează bugetul necesar finanțării acestora.

(5) Modelul contractului de servicii sociale, al informărilor și rapoartelor prevăzute la alin. (3) și (4), procedura de fundamentare a bugetului necesar, potrivit prezentei legi și legislației speciale,

precum și indicatorii pentru monitorizarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse.”

45. Articolul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 46. — Procesul de acordare a serviciilor sociale are următoarele etape obligatorii:

a) evaluarea inițială, informarea beneficiarului asupra drepturilor și obligațiilor și elaborarea planului de intervenție;

b) evaluarea complexă și întocmirea planului de intervenție/de acordare a serviciilor sociale;

c) stabilirea dreptului la asistență socială și a bugetului personal;

d) întocmirea și semnarea contractului de servicii sociale, care are anexat planul de acordare a serviciilor sociale, respectiv întocmirea documentelor de evidență a beneficiarilor;

e) implementarea planului de intervenție/planului de acordare a serviciilor sociale;

f) monitorizarea și evaluarea acordării serviciilor sociale;

g) evaluarea finală și încheierea furnizării serviciilor sociale.”

46. La articolul 47, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) Evaluarea inițială și planul de intervenție sunt realizate de asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială.

.....
(3) Planul de intervenție realizat în condițiile alin. (2) și, după caz, revizuit pe baza rezultatelor evaluării detaliate/complexe se adresează persoanei și familiei acesteia și, după caz, furnizorului de servicii sociale și cuprinde măsurile de asistență socială, respectiv serviciile sociale recomandate pentru soluționarea situațiilor de nevoie sau risc social identificate, serviciile sociale/alocația pentru servicii sociale și beneficiile de asistență socială la care persoana are dreptul.”

47. La articolul 47, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alin. (6)—(8), cu următorul cuprins:

„(6) Instituțiile publice, furnizorii de servicii sociale, publici sau privați, precum și alte structuri publice sau private au obligația de a răspunde la solicitările asistentului social și de a-i oferi sprijinul necesar în procesul de evaluare, în vederea stabilirii dreptului la asistență socială.

(7) În exercitarea atribuției de evaluare în vederea stabilirii dreptului la asistență socială, asistentul social este apărut de orice ingerință de natură să îi influențeze libertatea de apreciere și de decizie sau de alte influențe care pot îngreuna realizarea anchetei sociale.

(8) Coordonarea și integrarea tuturor activităților prevăzute în planul de intervenție revin asistentului social care a realizat evaluarea inițială și a elaborat și revizuit, după caz, planul de intervenție.”

48. După articolul 47 se introduce un nou articol, art. 471, cu următorul cuprins:

„Art. 471. — Pe baza planului de intervenție sau, după caz, a planului de acordare a serviciilor sociale prevăzute la art. 47 se emite dispoziția primarului sau, după caz, a directorului serviciului public de asistență socială pentru stabilirea dreptului la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.”

49. Articolul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) În condițiile în care evaluarea inițială evidențiază existența unor nevoi speciale, asistentul social solicită participarea unei echipe interdisciplinare și/sau implicarea altor instituții, în vederea realizării evaluării integrate/ complexe.

(2) Asistentul social și personalul de specialitate din cadrul echipelor interdisciplinare prevăzute la alin. (1), în activitatea de evaluare desfășurată, utilizează instrumente și tehnici standardizate, specifice domeniului propriu de activitate.”

50. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Rezultatul evaluării complexe se comunică, în scris, în toate cazurile, în termen de 10 zile lucrătoare, de la data întocmirii documentului, serviciului public de asistență socială care a efectuat evaluarea inițială.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării complexe, serviciul public de asistență socială din subordinea autorităților administrației publice locale completează sau, după caz, revizuieste planul de intervenție, în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii rezultatului evaluării potrivit alin. (1).

(3) Derularea procesului de evaluare complexă, precum și beneficiile și serviciile la care au dreptul beneficiarul și familia acestuia sunt prevăzute în legile speciale.”

51. La articolul 50, alineatul (1) se abrogă.

52. Articolul 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 51. — (1) Furnizarea serviciilor sociale se realizează în baza planului de intervenție sau, după caz, a planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de asistentul social angajat sau contractat de furnizorul de servicii sociale, cu acordul și participarea beneficiarului sau, după caz, a reprezentantului legal al acestuia.

(2) În vederea monitorizării eficienței serviciilor sociale furnizate, precum și pentru stabilirea continuării intervenției sau scoaterii din evidență a cazului, situația beneficiarului se reevaluează periodic, în condițiile prevăzute de legislația specială.

(3) Serviciul public de asistență socială și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația respectării etapelor procesului de acordare a serviciilor sociale, conform prezentei secțiuni, și a asigurării personalului de specialitate, conform prevederilor standardelor minime de calitate.”

53. Articolul 52 se abrogă.

54. La articolul 53, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru prevenirea și combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială, prin politicile publice inițiate, statul instituie măsuri de sprijin conform nevoilor particulare ale persoanelor, familiilor și grupurilor defavorizate, în vederea respectării unor drepturi fundamentale, respectiv:

a) accesul la educație, prin acordarea de burse și alte forme de sprijin material pentru elevii din învățământul preuniversitar de stat și studenții din învățământul superior de stat, prin accesul gratuit în internate școlare/cămine studentești, combaterea segregării școlare și implementarea principiului incluziunii, în conformitate cu prevederile Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

b) accesul la servicii de asistență medicală și servicii de sănătate publică, potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și la servicii de asistență medicală comunitară, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 18/2017 privind asistența medicală comunitară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2017, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 324/2019 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea, funcționarea și finanțarea activității de asistență medicală comunitară;

c) participarea pe piața muncii, prin facilități prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare;

d) accesul la locuințe sociale, potrivit prevederilor Legii locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și, după caz, la locuințe sociale adaptate.”

55. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) În scopul prevenirii sau limitării unor situații de dificultate și combaterii sărăciei și excluziunii sociale a copiilor, familiilor și persoanelor care nu dispun de resursele necesare pentru satisfacerea unui nivel minim de trai și pentru asigurarea accesului la unele drepturi fundamentale, respectiv dreptul la locuință, la educație, la asistență medicală, la servicii pentru creșterea șanselor de ocupare a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, serviciul public de asistență socială din comune, orașe, municipii și sectoarele municipiului București asigură pachetul minim de asistență socială definit la art. 6 lit. ss).

(2) Responsabilitatea asigurării pachetului minim de asistență socială definit la art. 6 lit. ss) este în sarcina autorităților administrației publice centrale și locale, cu respectarea dispozițiilor prezentei legi și ale legilor speciale.

(3) Nivelul minim de trai reprezintă limita exprimată în lei care asigură următoarele nevoi de bază: hrană, îmbrăcăminte, igienă personală, menținerea și salubritatea locuinței și se calculează în raport cu pragul sărăciei conform metodologiei utilizate la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene.”

56. După articolul 54 se introduc două noi articole, art. 54¹ și 54², cu următorul cuprins:

„Art. 54¹. — (1) În vederea asigurării pachetului minim de asistență socială, asistentul social din cadrul serviciului public de asistență socială colaborează cu asistentul medical comunitar, consilierul școlar și, după caz, cu mediatorul sanitar și mediatorul școlar, precum și cu alți specialiști.

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1), cu excepția consilierului școlar, desfășoară activitate pe teren, inclusiv la domiciliul sau reședința beneficiarilor, conform legislației în vigoare.

(3) Direcția generală de asistență socială și protecția copilului din subordinea consiliului județean/sectorului municipiului București, direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, inspectoratele școlare județene/al municipiului București, prin centrele județene de resurse și asistență educațională/Centrul Municipiului București de Resurse și Asistență Educațională, asigură colaborarea profesională cu specialiștii prevăzuți la alin. (1) și, după caz, coordonarea profesională a acestora.

Art. 54². — (1) Înregistrarea datelor statistice privind asigurarea pachetului minim de asistență socială la nivelul fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale se face printr-o aplicație digitală online, unitară la nivel național.

(2) Consiliile locale și comisiile județene de incluziune socială au obligația de a analiza trimestrial modul în care a fost asigurat pachetul minim de asistență socială.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, pe baza datelor generate de aplicația digitală prevăzută la alin. (1), elaborează rapoarte anuale cu privire la situația acordării pachetului minim de asistență socială, în cadrul Mecanismului național pentru promovare a incluziunii sociale în România, pe care le prezintă

Guvernului, în ședință de Guvern, și le publică pe pagina de internet a instituției emitente, pentru informarea publicului larg.

(4) Procedura de gestionare și utilizare a aplicației prevăzute la alin. (1) se aprobă prin ordinul comun prevăzut la art. 56 alin. (4).”

57. La articolul 55, alineatul (3) se abrogă.

58. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — (1) Serviciul public de asistență socială asigură pachetul minim de asistență socială, cu respectarea standardelor de calitate și a standardelor de cost pentru activitatea serviciului public de asistență socială.

(2) Serviciile prevăzute la alin. (1) se acordă în baza planului de intervenție elaborat potrivit prevederilor art. 47 și a programelor de acțiune comunitară prevăzute la art. 35 alin. (2).

(3) La nivelul unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, în baza strategiilor locale de dezvoltare a fiecărei unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale, aprobate prin hotărâre a consiliului local/județean, se semnează protocoale de colaborare între serviciul public de asistență socială/primărie, inspectoratul școlar județean, direcția județeană de sănătate publică/a municipiului București, serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor, agenția județeană pentru ocuparea forței de muncă/a municipiului București, agenția județeană pentru plăți și inspecție socială/a municipiului București.

(4) Modelul-cadru al protocolului prevăzut la alin. (3) se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, al ministrului educației și al ministrului sănătății.

(5) Standardele de calitate și standardele de cost pentru activitatea serviciului public de asistență socială, prevăzute la alin. (1), se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.”

59. După articolul 56 se introduce un nou articol, art. 561, cu următorul cuprins:

„Art. 561. — (1) Orice instituție, orice reprezentant al structurilor comunitare consultative, inclusiv al unui cult recunoscut prin lege, sau orice persoană din comunitate care, în exercitarea atribuțiilor profesionale, intră în contact cu persoane singure și familii care nu dispun de resursele necesare pentru un trai decent, cum ar fi hrană, îmbrăcăminte, condiții pentru asigurarea igienei personale, pentru menținerea și salubritatea locuinței, acces la serviciile de educație, sănătate, ocupare, le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa serviciului public de asistență socială de la nivel local sau județean.

(2) În situația în care, în condițiile prevăzute la alin. (1), se constată și existența unei posibile situații de risc de abuz, neglijență, violență domestică sau altă infracțiune asupra copilului, persoanei cu dizabilități, persoanei vârstnice dependente sau asupra familiei, polițistul din cadrul Poliției Române, medicul de familie, cadrele didactice, asistentul medical, mediatorul școlar, mediatorul sanitar, asistentul medical comunitar, experții în ocupare, facilitatorii comunitari, personalul din aparatul de specialitate al primarului informează serviciul public de asistență socială din unitatea administrativ-teritorială în care își desfășoară activitatea.

(3) Serviciul public de asistență socială elaborează o procedură operațională pentru implementarea prevederilor alin. (2) și o aduce la cunoștința publicului.

(4) Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a serviciilor publice de asistență socială, prevăzut la art. 113 alin. (5), conține activitățile pe care serviciul public de asistență socială trebuie să le realizeze pentru facilitarea implementării prevederilor alin. (2), cu respectarea drepturilor persoanelor beneficiare și pentru evitarea încălcării dreptului la viață privată.”

60. La articolul 58, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru persoanele care trăiesc în stradă, autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa pe raza lor teritorială servicii sociale adecvate și adaptate nevoilor acestora.

(3) Pentru situații de urgență — temperaturi foarte scăzute/foarte ridicate, calamități, autoritățile administrației publice locale au obligația de a organiza adăposturi.”

61. La articolul 59, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Autoritățile administrației publice locale asigură servicii de găzduire pe perioadă determinată și/sau de facilitare a accesului la o locuință socială, locuință socială adaptată, în scopul prevenirii și combaterii riscului ca persoanele fără adăpost, așa cum sunt definite la art. 6 lit. z), să trăiască în stradă.”

62. La articolul 59, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În accesarea serviciilor prevăzute la alin. (2) au prioritate tinerii cu risc de marginalizare socială, inclusiv tinerii care au beneficiat de măsuri de protecție specială, potrivit legii, cei care nu au posibilitatea reintegrării/integrării în familie și au părăsit sistemul de protecție a copilului și persoanele care se află în instituții sau penitenciare de unde urmează ca, în termen de două luni, să fie eliberate, respectiv eliberate și nu au domiciliu ori reședință.”

63. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 61. — (1) Persoanele fără venituri sau cu venituri reduse beneficiază de masă acordată de restaurante sociale/cantine sociale sau de alimente acordate de alte servicii de acordare a hranei.

(2) Restaurantele și cantinele sociale acordă masă caldă și rece și, după caz, aprovizionare cu produse alimentare, gratuit sau contra cost, în condițiile prevăzute de Legea nr. 208/1997 privind cantinele de ajutor social.”

64. La articolul 63, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) servicii integrate de asistență specializată care constau în servicii de asistență socială și psihologică, legală, educațională, profesională, vocațională și/sau de găzduire temporară.”

65. La articolul 64, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pe perioada detenției, persoana privată de libertate beneficiază de consiliere privind accesarea serviciilor sociale existente în comunitatea în care aceasta va avea domiciliul sau reședința după eliberare.”

66. La articolul 64, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În primele 30 de zile de la data eliberării din penitenciar, dar nu mai mult de 2 ani după eliberarea din penitenciar, pentru persoanele eliberate care nu au adăpost, nu au un loc de muncă și venituri stabile și nici rețea de suport familial/comunitar, autoritățile administrației publice locale, prin colaborare interinstituțională, organizează servicii publice integrate pentru asigurarea găzduirii temporare, servicii de informare, consiliere

și de reintegrare socială, în etapa post-detenență, precum și pentru facilitarea accesului la programe de formare profesională.”

67. La articolul 69, alineatele (2)—(4) se abrogă.

68. La articolul 70, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Deciziile de separare a copilului de părinții săi sau de limitare a exercițiului drepturilor părintești sunt precedate obligatoriu de servicii sociale de informare și consiliere, de terapie și mediere adresate părinților, precum și de măsuri de sprijin material și financiar, dacă este cazul.”

69. La articolul 73 alineatul (2), litera e) se abrogă.

70. La articolul 73, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Serviciile sociale prevăzute la alin. (2) pot fi acordate în instituții/unități de asistență socială, respectiv în centre de zi, centre rezidențiale, precum și la domiciliul familiei, la domiciliul persoanei care acordă îngrijire copilului sau în comunitate.”

71. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — (1) Autoritățile administrației publice locale au responsabilitatea înființării, organizării, administrării și furnizării serviciilor sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii.

(2) Pentru asigurarea unor servicii sociale eficiente, autoritățile administrației publice locale colaborează cu alte instituții și autorități cu competențe în acest domeniu, precum Direcția generală de poliție a municipiului București sau inspectoratele județene de poliție, inspectoratele județene de jandarmi, serviciile deconcentrate ale Ministerului Sănătății, instituțiile de învățământ, serviciile de medicină legală, în condițiile legii.

(3) Serviciile sociale dezvoltate în domeniul prevenirii și combaterii violenței domestice și violenței împotriva femeii se adresează cu prioritate victimelor, dar și agresorilor acestora.”

72. Articolul 76¹ se abrogă.

73. Articolul 77 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 77. — (1) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii pot fi organizate în regim rezidențial, în regim de zi sau cu program continuu, cu sau fără personalitate juridică, de interes local sau județean.

(2) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim rezidențial, cu găzduire pe perioadă determinată, sunt:

a) centre de primire în regim de urgență a victimelor violenței domestice;

b) centre de recuperare pentru victimele violenței domestice;

c) locuințe protejate;

d) module de intervenție și asistență locală pentru agresori.

(3) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, organizate în regim de zi, sunt:

a) centre pentru prevenirea și combaterea violenței domestice;

b) centre pentru servicii de informare și sensibilizare a populației;

c) centre de asistență destinate agresorilor.

(4) Serviciile sociale pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii, cu program continuu, sunt:

a) servicii de informare și consiliere pentru victimele violenței domestice de tip linie telefonică de urgență — help-line;

b) servicii integrate de urgență destinate victimelor violenței sexuale.

(5) Serviciile sociale destinate agresorilor, prevăzute la art. 76 alin. (3), sunt organizate în centre de zi care au ca obiectiv reabilitarea și reinserția socială a acestora, prin asigurarea unor măsuri de educație și consiliere. În condițiile legii, centrele pot monitoriza tratamentul adicțiilor.

(6) Serviciile sociale specializate pentru prevenirea și combaterea violenței domestice și a violenței împotriva femeii sunt oferite în mod gratuit.”

74. Articolul 78 se abrogă.

75. Articolul 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 79. — (1) Promovarea și respectarea drepturilor persoanelor cu dizabilități reprezintă o obligație pentru autoritățile statului, pentru toate persoanele juridice de drept public și privat, precum și pentru toți cetățenii din România.

(2) Statul, prin autoritățile administrației publice centrale și locale, are obligația de a asigura măsurile specifice de protecție și de asistență socială, în conformitate cu nevoile specifice ale persoanelor cu dizabilități, precum și în funcție de situația familială și socioeconomică a acestora.

(3) În baza principiului egalității de șanse, autoritățile publice competente au obligația să asigure toate măsurile necesare destinate persoanelor cu dizabilități în scopul:

a) accesului nemijlocit și neîngrădit la educație, sănătate, ocupare, justiție, precum și la toate tipurile de servicii publice de interes general și la servicii sociale;

b) facilitării includerii sociale și participării active la viața comunității din care face parte persoana.

(4) O componentă prioritară a protecției persoanelor cu dizabilități privește asigurarea și facilitarea accesului la programe de abilitare/reabilitare, inclusiv la procurarea de tehnologii de acces și dispozitive asistive.”

76. Articolul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — (1) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legislației speciale, de beneficii și servicii de asistență socială și alte facilități, conform nevoilor individuale.

(2) În funcție de gradul de handicap, precum și, după caz, de dificultățile familiale și socioeconomice, persoanele cu dizabilități beneficiază de facilități, precum și de alte forme de sprijin financiar și în natură.

(3) Persoanele cu dizabilități, în funcție de gradul de handicap, pot beneficia, în condițiile legii, de facilități fiscale.

(4) Persoanele care au capacitatea de muncă pierdută parțial sau în totalitate beneficiază de drepturile și facilitățile prevăzute de legislația specială doar în funcție de gradul de handicap în care sunt încadrate în baza evaluării socio-psiho-medicale.”

77. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — (1) Autoritățile administrației publice locale au obligația organizării și finanțării sau cofinanțării serviciilor sociale adecvate nevoilor specifice ale persoanelor cu dizabilități, potrivit evaluării socio-psiho-medicale, în conformitate cu legislația specială, strategiile naționale, strategiile județene și planurile anuale proprii de acțiune.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a monitoriza situația tuturor persoanelor cu dizabilități care au domiciliul sau reședința pe aria lor teritorială și de a întreprinde toate demersurile în vederea facilitării integrării sociale a acestora în comunitate și pe piața muncii.

(3) În vederea asigurării continuității măsurilor de protecție, autoritățile administrației publice locale instituie măsuri specifice de realizare a tranziției tânărului cu dizabilități din sistemul de protecție a copilului în sistemul de protecție a persoanelor adulte cu dizabilități.”

78. Articolul 85 se abrogă.

79. La articolul 86, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Modul de organizare, responsabilizare și finanțare a activității îngrijitorilor informali și formali este reglementat prin legislația specială.”

80. Articolul 88 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 88. — Autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura servicii sociale destinate persoanelor cu dizabilități proiectate, planificate și adaptate conform nevoilor individuale ale persoanei, potrivit atribuțiilor stabilite prin legislația specială.”

81. Articolul 89 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 89. — (1) Persoanele adulte cu dizabilități beneficiază de următoarele servicii sociale acordate după cum urmează:

a) la domiciliu: asistent personal al persoanei cu handicap grav, servicii de îngrijire la domiciliu, echipă mobilă;

b) în comunitate: asistent personal profesionist, servicii de asistență și suport;

c) în centre de zi: centre de zi, centre de servicii de recuperare neuromotorie de tip ambulatoriu;

d) în centre rezidențiale: locuințe protejate, centre pentru viață independentă, centre de abilitare și reabilitare, centre de îngrijire și asistență, centre respiro/centre de criză.

(2) Admiterea persoanelor cu dizabilități în servicii sociale destinate acestora se realizează pe baza măsurii de protecție, iar în centrele rezidențiale se efectuează numai în cazul în care îngrijirea, abilitarea și reabilitarea sau protecția acestora nu se pot realiza la domiciliu ori în cadrul altor servicii organizate în comunitate.

(3) Tipologia serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități se stabilește prin legislația specială.”

82. La articolul 95, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La procesul decizional privind dezvoltarea serviciilor sociale destinate persoanelor vârstnice, autoritățile administrației publice centrale și locale au obligația de a consulta organismele reprezentative ale persoanelor vârstnice, constituite conform legii, precum și furnizori de servicii sociale destinate persoanelor vârstnice, publici și privați.”

83. La articolul 97, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Autoritățile administrației publice locale asigură serviciile prevăzute la alin. (2) prin serviciile sociale proprii sau contractate de la furnizori privați de servicii sociale.”

84. Articolul 98 se abrogă.

85. La articolul 102, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 102. — (1) Persoanele vârstnice care dispun de venituri proprii au obligația de a plăti o contribuție lunară pentru asigurarea serviciilor de îngrijire personală la domiciliu și pentru asistarea și îngrijirea în centre rezidențiale, stabilită de către autoritățile administrației publice locale sau furnizorii privați care le administrează, în cuantum de până la 60% din valoarea veniturilor personale lunare, fără a se depăși costul serviciilor.

(2) În situația în care persoana vârstnică nu are venituri sau nu poate achita integral contribuția lunară, suma aferentă acesteia sau diferența până la concurența valorii integrale a contribuției se asigură de către susținătorii legali ai persoanei vârstnice, în conformitate cu nivelul veniturilor acestora, calculat pe membru de familie, în cuantumul prevăzut de lege, cu respectarea condiției prevăzute la art. 93 alin. (2).”

86. După articolul 103 se introduce o nouă secțiune, secțiunea a 5-a, care cuprinde articolele 103¹—103⁵, cu următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 5-a

Îngrijirea de lungă durată

Art. 103¹. — (1) Serviciile de îngrijire personală se adresează persoanelor dependente care, ca urmare a pierderii autonomiei funcționale din cauze fizice, psihice sau mintale, necesită ajutor semnificativ pentru a realiza activitățile uzuale ale vieții de zi cu zi.

(2) Situația de dependență este o consecință a bolii, traumei și dizabilității și poate fi exacerbată de absența relațiilor sociale și a resurselor economice adecvate.

(3) Evaluarea autonomiei funcționale a persoanelor dependente și stabilirea gradelor de dependență se realizează în baza unor criterii standard, elaborate în concordanță cu clasificările și modelul funcționării și dizabilității prevăzute în Clasificarea internațională a funcționării, dizabilității și sănătății, elaborată de Organizația Mondială a Sănătății, și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(4) Evaluarea autonomiei funcționale se realizează, de regulă, la domiciliul persoanei, de o echipă mobilă de evaluatori.

(5) Răspunderea privind corectitudinea datelor și a recomandărilor privind încadrarea în grade de dependență a persoanelor evaluate revine în mod solidar membrilor echipei de evaluatori.

(6) Evaluarea autonomiei funcționale, în cazul persoanelor asistate în unități sanitare cu paturi, se poate realiza și la patul bolnavului, la solicitarea medicului curant sau a asistentului social angajat al spitalului.

Art. 103². — (1) Evaluarea complexă a persoanelor cu dizabilități, a celor care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, precum și a persoanelor vârstnice are drept scop identificarea detaliată a nevoilor persoanei și elaborarea unui program de suport strict individualizat care conține ansamblul de măsuri și servicii sociale, de educație, medicale, de recuperare și adaptare/readaptare necesar a fi acordate persoanei pentru facilitarea integrării sociale a acesteia.

(2) Procesul de evaluare complexă urmărește, în principal, următoarele aspecte:

a) evaluarea capacităților fizice, mintale și senzoriale pentru încadrarea în grade de handicap, invaliditate sau dependență, precum și stabilirea nivelului de afectare a autonomiei funcționale cu privire la abilitățile de realizare a activităților uzuale ale vieții zilnice, a abilităților de învățare și de adaptare la o viață independentă, precum și a capacității de îndeplinire a cerințelor unei profesii/ocupații;

b) evaluarea familiei privind capacitatea acesteia de a asigura condițiile necesare creșterii, îngrijirii și educării copilului, precum și de a realiza obligațiile de întreținere ce îi revin, conform legii;

c) evaluarea mediului fizic și social în care trăiește persoana și/sau familia;

d) evaluarea gradului de inserție sau integrare socială;

e) evaluarea potențialului persoanei de a se implica în acțiunile, programele și serviciile de sprijinire pentru depășirea situațiilor de dificultate;

f) evaluarea percepției persoanei asupra propriilor nevoi, a vulnerabilității și consecințelor asupra siguranței și securității personale.

Art. 103³. — (1) Ajutorul acordat pentru îndeplinirea activităților uzuale ale vieții zilnice privește două categorii de activități:

a) activități de bază ale vieții zilnice, în principal: asigurarea igienei corporale, îmbrăcare și dezbrăcare, hrănire și hidratare, asigurarea igienei eliminărilor, transfer și mobilizare, deplasare în interior, comunicare;

b) activități instrumentale ale vieții zilnice, în principal: prepararea hranei, efectuarea de cumpărături, activități de menaj și spălătorie, facilitarea deplasării în exterior și însoțire, activități de administrare și gestionare a bunurilor, acompaniere și socializare.

(2) Îngrijirea persoanei care necesită, pe o perioadă mai lungă de 60 de zile, ajutor pentru îndeplinirea activităților de bază și instrumentale ale vieții zilnice este definită ca îngrijire de lungă durată.

(3) Îngrijirea de lungă durată se asigură la domiciliu, în centre rezidențiale, în centre de zi, la domiciliul persoanei care acordă serviciul social și în comunitate.

(4) Furnizarea serviciilor de îngrijire se realizează conform planului individualizat de asistență și îngrijire, elaborat de personal de specialitate, în baza recomandărilor formulate de echipa de evaluare.

(5) Pentru persoanele încadrate în grad de handicap care necesită îngrijire de lungă durată, serviciile la domiciliu se acordă potrivit legii speciale.

Art. 103⁴. — (1) Serviciile de îngrijire personală se pot organiza și acorda integrat cu alte servicii, cum ar fi:

a) servicii de îngrijire medicală;

b) servicii de reabilitare și adaptare a mediului: mici amenajări, reparații și altele asemenea;

c) locuință socială adaptată pentru persoanele dependente;

d) alte servicii de recuperare/reabilitare: kinetoterapie, fizioterapie, gimnastică medicală, terapie ocupațională, psihoterapie, psihopedagogie, logopedie, podologie și altele asemenea.

(2) Autoritățile administrației publice locale includ în fondul propriu de locuințe sociale și locuințe adaptate pentru persoanele dependente.

(3) Serviciile de îngrijire personală pot fi acompaniate de servicii de consiliere socială, juridică și de informare.

Art. 103⁵. — (1) În cazul serviciilor de îngrijire personală la domiciliu, acordarea acestora se planifică și se programează ca vizite zilnice, săptămânale sau lunare, repartizate la intervale regulate.

(2) Îngrijirea personală la domiciliu poate fi formală și informală:

a) îngrijirea formală se asigură de persoana calificată, certificată profesional, în condițiile legii;

b) îngrijirea informală se asigură de membrii de familie, prieteni, vecini sau o altă persoană necalificată care își asumă responsabilitatea îngrijirii persoanei.

(3) Persoana dependentă care necesită asistență și/sau supraveghere permanentă poate beneficia de îngrijire zilnică acordată la domiciliu, de îngrijitorul formal, pentru maximum 8 ore/zi, consecutive sau repartizate la intervale regulate pe parcursul zilei.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), îngrijirea personală acordată la domiciliu poate fi asigurată, pe o perioadă mai mare de 8 ore/zi, de îngrijitori informali calificați sau de îngrijitori formali, numai în condițiile prevăzute expres de legea specială.

(5) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin. (3), care solicită asistare în centre rezidențiale, au prioritate în cazul în care nu au familie sau familia acestora nu le poate asigura îngrijirea necesară.

(6) Serviciile de îngrijire care presupun ajutor pentru îndeplinirea activităților instrumentale ale vieții zilnice sunt acordate de îngrijitori informali și voluntari și, numai în lipsa acestora, de îngrijitori formali.”

87. Articolul 104 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 104. — (1) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul protecției și promovării drepturilor persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități și ale altor persoane aflate în nevoie.

(2) Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse este autoritatea publică centrală care elaborează politica de asistență socială în domeniul familiei și al protecției și promovării drepturilor copilului.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse stabilesc strategia națională și sectorială de dezvoltare în domeniul social, coordonează și monitorizează implementarea acestora, susțin financiar și tehnic programele sociale și exercită controlul asupra acordării serviciilor sociale.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale exercită controlul asupra acordării beneficiilor de asistență socială.

(5) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse au responsabilitatea aplicării unitare, la nivel teritorial, a legislației și a strategiilor naționale din domeniile pe care le reglementează.

(6) În exercitarea atribuțiilor lor, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse colaborează cu celelalte ministere și organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice și cu organisme de drept privat.

(7) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse pot constitui structuri executive sau consultative în scopul implementării și monitorizării politicilor sociale, precum și a programelor de dezvoltare în domeniu, cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.”

88. La articolul 106 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) finanțează serviciile sociale și beneficiile de asistență socială acordate din bugetul propriu;”

89. La articolul 106 alineatul (1), după litera g) se introduc trei noi litere, lit. g¹)—g³), cu următorul cuprins:

„g¹) monitorizează indicatorii de performanță din domeniul politicilor familiale;

g²) analizează anual, la nivel național, indicatorii de performanță în domeniul politicilor familiale pentru fundamentarea politicilor de sprijin pentru familiile cu copii;

g³) identifică și propune soluții în vederea eficientizării măsurilor de asistență socială, pe baza indicatorilor de performanță a politicilor familiale;”.

90. La articolul 107, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Instituțiile prevăzute la alin. (1) sunt implicate în activitatea de colectare, monitorizare și evaluare a politicilor familiale prin raportarea indicatorilor de performanță în domeniul politicilor familiale, definiți la art. 6 lit. f¹).”

91. La articolul 108, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În realizarea atribuțiilor, inspectorii sociali efectuează evaluarea, monitorizarea și controlul respectării legislației în vigoare din domeniul asistenței sociale, monitorizarea și controlul respectării criteriilor, standardelor și indicatorilor în baza cărora se acreditează furnizorii, se licențiază serviciile sociale și se atestă nivelele de calitate a serviciilor sociale, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de lege.

(4) Inspekția socială stabilește anual, prin planurile de inspekție, temele de evaluare, monitorizare și control, precum și misiuni specifice de control în scopul respectării drepturilor fundamentale ale omului, precum și al verificării corectitudinii stabilirii drepturilor de asistență socială.”

92. La articolul 108, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Numărul inspectorilor sociali se stabilește cu respectarea raportului de o echipă la 20 de structuri publice sau private de asistență socială.”

93. După articolul 109 se introduce un nou articol, art. 109¹, cu următorul cuprins:

„Art. 109¹. — (1) În cadrul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, începând cu anul 2028 se înființează centrul de formare continuă în asistență socială.

(2) Organizarea, funcționarea și finanțarea centrului prevăzut la alin. (1) se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale.”

94. La articolul 112, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 112. — (1) Pentru asigurarea aplicării politicilor sociale în domeniul protecției copilului, familiei, persoanelor vârstnice, persoanelor cu dizabilități, precum și altor persoane, grupuri sau comunități aflate în nevoie socială, autoritățile administrației publice locale au atribuții privind asigurarea pachetului minim de asistență socială și administrarea și acordarea beneficiilor de asistență socială și a serviciilor sociale.”

95. La articolul 112 alineatul (3), litera m) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) furnizează și administrează serviciile sociale adresate copilului, familiei, persoanelor cu dizabilități, persoanelor vârstnice, precum și tuturor categoriilor de beneficiari prevăzute de lege, fiind responsabile de calitatea serviciilor prestate;”.

96. La articolul 113, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (3), serviciile publice de asistență socială se pot organiza ca un compartiment funcțional în aparatul de specialitate al primarului sau ca direcție generală, instituție publică în subordinea consiliilor locale ale

municipiilor și orașelor, în funcție de structura demografică și de indicatorii socioeconomi ai orașului/municipiului.”

97. La articolul 113, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Autoritățile administrației publice locale pot decide înființarea, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, de asociații de dezvoltare intercomunitară în vederea organizării și furnizării în comun a serviciilor publice de asistență socială.”

98. La articolul 113, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Regulamentele-cadru de organizare și funcționare ale serviciilor publice de asistență socială și structura orientativă de personal a acestora se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, urmând ca regulamentul propriu, organigrama și statul de funcții să fie aprobate prin hotărâre a consiliului județean/consiliului local/Consiliului General al Municipiului București.”

99. La articolul 114 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) colaborarea cu autoritățile administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor și municipiilor de pe raza teritorială a județului, în vederea identificării nevoii de asistență socială și stabilirii dreptului la asistență socială, înființării și organizării serviciilor sociale, în concordanță cu nevoile și situațiile de dificultate identificate, pentru a se realiza o acoperire echitabilă a dezvoltării acestora pe întreg teritoriul județului;”.

100. La articolul 114 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. b¹), cu următorul cuprins:

„b¹) asigurarea activității de coordonare profesională a asistenților sociali din comunitățile dezavantajate, în conformitate cu prevederile art. 54¹;”.

101. La articolul 114, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) În vederea implementării prevederilor alin. (2) lit. a) și b), între unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale se pot încheia acorduri de cooperare.”

102. La articolul 115, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Datele și informațiile prevăzute la alin. (2) se transmit și Ministerului Muncii și Solidarității Sociale în scopul elaborării raportului prevăzut la art. 106 alin. (2), până la data de 31 mai a fiecărui an, pentru anul anterior, conform modelului aprobat prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și afișat pe pagina de internet a ministerului, în format editabil.”

103. La articolul 116 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, lit. e), cu următorul cuprins:

„e) înființarea și administrarea bazei de date referitoare la toți furnizorii de servicii sociale, publici și privați, din municipiul București, precum și la serviciile administrate de aceștia, transmiterea acestora către serviciile publice de asistență socială de la nivelul sectoarelor municipiului București, precum și publicarea ei pe pagina de internet proprie.”

104. La articolul 119, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Capacitatea centrelor rezidențiale înființate în condițiile prevederilor alin. (3)—(5) se încadrează în capacitatea maximă prevăzută în legile speciale, în funcție de categoria de persoane beneficiare.”

105. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — În vederea funcționării eficiente a sistemului național de servicii sociale, serviciile publice de asistență socială de la nivel local și județean au următoarele obligații, în relație cu Ministerul Muncii și Solidarității Sociale sau, după caz, cu Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse:

a) de a respecta și aplica prevederile reglementărilor legale în vigoare, ale strategiilor și programelor naționale din domeniul serviciilor sociale;

b) de a transmite ministerului, în termen de 30 de zile de la aprobare, strategia de dezvoltare a serviciilor sociale de la nivel județean/al sectoarelor municipiului București/al municipiului București;

c) de a transmite ministerului, în termenele solicitate, situațiile statistice, datele, informațiile, indicatorii care privesc serviciile sociale organizate și acordate la nivelul județului, municipiului București, precum și la nivel local, după caz.”

106. La articolul 121, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alin. (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația de a respecta normativele de personal prevăzute de regulamentele-cadru de organizare și funcționare și de standardele minime de calitate.

(4) Furnizorii de servicii sociale acreditați au obligația de a solicita certificatul de integritate comportamentală și, după caz, documentul de evaluare psihiatrică, la angajarea personalului din cadrul serviciilor sociale și din structura organizatorică proprie, care, prin natura profesiei, intră în contact direct cu persoana beneficiară. Prevederea se aplică și la încheierea contractelor de voluntariat.

(5) Furnizorii de servicii sociale au obligația de a include în sesiunile de instruire periodică a personalului informații practice privind drepturile fundamentale ale omului, riscurile de abuz, neglijare, rele tratamente.”

107. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122. — (1) Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, realizează identificarea și evaluarea nevoilor sociale individuale, familiale sau de grup și elaborează planurile de intervenție pentru prevenirea, combaterea și soluționarea situațiilor de dificultate, în condițiile legilor speciale, numai prin asistenții sociali, în conformitate cu atribuțiile ce le revin potrivit statutului asistentului social și regulamentelor interne ale angajatorilor, respectiv fișei postului.

(2) Autoritățile administrației publice locale angajează asistenți sociali sau contractează serviciile acestora pentru a realiza activitățile prevăzute la alin. (1), cu respectarea raportului de un asistent social la maximum 3.000 de cetățeni și la cel mult 300 de beneficiari de asistență socială.

(3) Serviciile publice de asistență socială, precum și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, asigură condițiile pentru accesul asistenților sociali la programe de formare continuă și supervizare profesională, în conformitate cu prevederile normelor profesionale stabilite de Colegiul Național al Asistenților Sociali din România.

(4) Furnizorii de servicii sociale, publici și privați, trebuie să se asigure că asistentul social își desfășoară activitatea conform treptelor de competență profesională și cu respectarea normelor referitoare la practica profesiei de asistent social aprobate de Colegiul Național al Asistenților Sociali din România.”

108. Articolul 125 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 125. — (1) Personalul angajat în cadrul serviciilor sociale, precum și cel din cadrul serviciilor publice de asistență socială este personal contractual.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele cu funcție de conducere din cadrul serviciilor publice de asistență socială, precum și personalul cu atribuții în realizarea și elaborarea strategiilor și planurilor anuale de acțiune, în colectarea și administrarea bazelor de date, în contractarea serviciilor sociale, administrarea resurselor umane și a activităților economico-financiare și de consiliere juridică pot fi încadrați ca funcționari publici în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Gradele profesionale pe care este structurată funcția publică specifică de asistent social și condițiile minime de vechime în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice specifice de asistent social sunt cele prevăzute la art. 393, respectiv la art. 468 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Funcția publică specifică de asistent social, clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior, se echivalează cu funcția publică generală de execuție de consilier/inspector clasa I, gradele profesionale debutant, asistent, principal, superior.”

109. Articolul 126 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și furnizorii de servicii sociale, publici și privați, au obligația de a promova, facilita și asigura personalului propriu programe de formare profesională, programe de instruire specifică, precum și accesul la supervizarea profesională.

(2) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a încheia convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007 privind practica elevilor și studenților, cu completările ulterioare, la solicitarea acestora.

(3) Furnizorii de servicii sociale privați pot încheia contracte/convenții de colaborare cu universitățile care derulează programe de licență pentru asistenți sociali, în vederea desfășurării practicii studenților, în conformitate cu prevederile Legii nr. 258/2007, cu completările ulterioare.”

110. Articolul 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 128. — (1) Asistența socială se finanțează din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale, din donații, sponsorizări sau din alte contribuții din partea unor persoane fizice ori juridice, din țară și din străinătate, din contribuții ale beneficiarilor, fonduri europene, precum și din alte surse, cu respectarea legislației în domeniu și în limita resurselor financiare disponibile.

(2) Finanțarea cheltuielilor de personal pentru asistenții sociali din cadrul serviciilor publice de asistență socială, responsabili de activitățile prevăzute la art. 46 și 47, în vederea stabilirii dreptului la servicii sociale, ca măsură de asistență socială, și a monitorizării serviciilor sociale, este inclusă în standardul de cost al serviciului social.”

111. Articolul 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 132. — (1) Serviciile sociale se finanțează din următoarele surse:

- a) bugetul de stat;
- b) bugetul local al județului, respectiv al municipiului București;
- c) bugetele locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv bugetele locale ale sectoarelor municipiului București;
- d) donații, sponsorizări sau alte contribuții din partea persoanelor fizice ori juridice din țară și din străinătate;
- e) fonduri externe rambursabile și nerambursabile, în limita sumelor alocate și cu respectarea prevederilor și regulilor de eligibilitate stabilite la nivelul programului și la nivelul ghidurilor solicitantului;
- f) contribuția persoanelor beneficiare, direct sau prin sisteme de asigurări, în condițiile legii;
- g) alte surse de finanțare, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Statul, prin bugetul de stat și bugetele locale, asigură finanțarea tuturor etapelor obligatorii pentru serviciile sociale acordate persoanelor care au dreptul la asistență socială, conform prevederilor prezentei legi și legilor speciale.

(3) Finanțarea se face pe baza și în limitele standardului de cost pe beneficiar, cu respectarea metodologiei prevăzute de legile speciale.

(4) De suma aferentă finanțării serviciilor sociale beneficiază persoanele pentru care a fost stabilit dreptul la servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială.”

112. La articolul 133 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2)—(4);”.

113. La articolul 133 alineatul (1), literele e) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de către furnizorii publici și privați de servicii sociale, în condițiile legii;

g) cheltuieli de investiții și reparații capitale pentru centrele de servicii sociale, precum și cheltuielile aferente serviciilor prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. b), în condițiile legii;”.

114. Articolul 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 134. — (1) Alocarea fondurilor de la bugetul de stat destinate susținerii funcționării serviciilor sociale organizate la nivelul unităților administrativ-teritoriale se realizează în baza fundamentărilor transmise de autoritățile administrației publice locale.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, prin derogare de la prevederile art. 6 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, sumele alocate de la bugetul de stat ca finanțare pentru serviciile sociale se asigură prin bugetul Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, prin Agenția Națională de Plăți și Inspecție Socială, și se fundamentează pe solicitările autorităților administrației publice locale.

(3) Fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale se realizează în baza standardelor de cost în vigoare pentru serviciile sociale

administrare, contractate sau subvenționate în condițiile legii, precum și în baza estimării costurilor necesare funcționării serviciilor nou-înființate în anul bugetar respectiv.

(4) Începând cu data de 1 ianuarie 2026, fundamentarea sumelor solicitate de la bugetul de stat de către autoritățile administrației publice locale, ca finanțare pentru serviciile sociale, se realizează în baza costurilor standard în vigoare, cu respectarea prevederilor art. 132 alin. (2)—(4).

(5) Standardele de cost pentru serviciile sociale se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse.

(6) În situația în care, datorită nevoilor specifice și situațiilor particulare ale beneficiarilor de servicii sociale, costurile necesare furnizării serviciului respectiv depășesc nivelul prevăzut de standardul de cost, consiliile județene, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București și consiliile locale ale municipiilor, orașelor și comunelor alocă sumele necesare din venituri proprii sau din alte surse atrase, în condițiile legii.

(7) Finanțarea serviciilor sociale se face după principiul «resursa financiară urmează beneficiarul», în baza căruia alocația bugetară aferentă unui beneficiar de servicii sociale, stabilită de serviciul public de asistență socială sau, după caz, de comisia de evaluare complexă și prevăzută în planul de servicii sociale, se transferă furnizorului de servicii sociale cu care beneficiarul/reprezentantul legal a încheiat un contract de servicii sociale.

(8) Plata sumelor acordate pentru servicii sociale ca măsură de asistență socială se efectuează lunar, de către agențiile teritoriale pentru plăți și inspecție socială către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, inclusiv către cele care sunt membre ale unor asociații de dezvoltare intercomunitară, pe baza datelor comunicate de serviciile publice de asistență socială.

(9) Unitățile administrativ-teritoriale efectuează plata către furnizorii de servicii sociale în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii sumelor, în baza raportului furnizorului de servicii sociale prevăzut la art. 45 alin. (4).

(10) Sumele fundamentate se alocă din bugetul de stat pentru finanțarea serviciilor sociale, în condițiile alin. (2), în următoarea ordine de prioritate:

- a) serviciile sociale adresate copilului separat de părinți, care necesită protecție specială;
- b) serviciile sociale adresate persoanelor cu dizabilități, în funcție de tipul serviciilor;
- c) pachetul minim de asistență socială și serviciile sociale adresate persoanelor fără adăpost;
- d) serviciile sociale adresate persoanelor vârstnice, în funcție de tipul serviciilor;
- e) serviciile sociale destinate copilului și familiei, în funcție de tipul serviciilor;
- f) serviciile sociale destinate prevenirii și combaterii violenței domestice și a violenței împotriva femeii;
- g) serviciile sociale adresate altor categorii de persoane aflate în risc de excluziune socială, în funcție de tipul serviciilor.

(11) Nivelul sumelor acordate potrivit alin. (10) lit. a), b), d)—g) se stabilește prin legile speciale, pe tipuri de servicii.

(12) Pentru serviciile sociale prevăzute la alin. (10) lit. c), de la bugetul de stat se alocă cel puțin 80% din standardul de cost.

(13) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), diferența până la 100% din standardul de cost se asigură din bugetele locale ale județelor și ale municipiilor, orașelor, comunelor și din bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, după caz.

(14) Pentru categoriile de servicii sociale prevăzute la alin. (10), în situația în care comunele, orașele și municipiile nu dispun de resursele necesare pentru asigurarea diferenței de până la 100% din standardul de cost, sumele se pot asigura din bugetul județului.

(15) Pentru aplicarea prevederilor alin. (8), Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează norme metodologice, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(16) Finanțarea de la bugetul de stat a serviciilor sociale înființate în condițiile art. 42 alin. (2) și (3¹) se realizează prin bugetele locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale partenere sau, după caz, membre.”

115. La articolul 135 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);”.

116. La articolul 135 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cofinanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, pentru beneficiarii din mediul rural și din localități defavorizate;”.

117. La articolul 136 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) finanțarea serviciilor sociale acordate ca măsură de asistență socială, a serviciilor sociale aflate în administrare proprie, contractate în condițiile legii ori cofinanțate în baza contractelor de parteneriat;”.

118. La articolul 136 alineatul (1), după litera a) se introduc două noi litere, lit. a¹) și a²), cu următorul cuprins:

„a¹) finanțarea serviciilor sociale ca măsură de asistență socială, acordate de furnizorii de servicii sociale, publici și privați, cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (7);

a²) subvenționarea serviciilor sociale acordate de furnizorii de servicii sociale privați;”.

119. La articolul 139, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. — (1) Asociațiile și fundațiile, precum și cultele recunoscute de lege, în calitate de furnizori de servicii sociale privați, pot primi subvenții alocate de la bugetul de stat și de la bugetele județene, bugetele locale/bugetele locale ale sectoarelor municipiului București, ca formă de sprijin în vederea înființării, dezvoltării, diversificării și asigurării continuității serviciilor sociale acordate de aceștia.”

120. La articolul 142, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Auditorul social poate desfășura și activități de evaluare independentă a contractelor de servicii sociale prevăzute la art. 45 alin. (1), din perspectiva respectării drepturilor fundamentale ale omului pentru persoanele beneficiare de servicii sociale.”

121. După articolul 142 se introduce un nou capitol, capitolul VII¹, care cuprinde articolele 142¹ și 142², cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VII¹

Răspunderea juridică

Art. 142¹. — (1) Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 40 alin. (5), art. 44 alin. (4), art. 47 alin. (1), art. 49 alin. (2), art. 50 alin. (3), art. 120 lit. b) și ale art. 122 alin. (2), cu amendă de la 2.000 lei la 6.000 lei;

b) nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art. 45 alin. (1) și (3), art. 49 alin. (1) și ale art. 122 alin. (1), cu amendă de la 2.000 lei la 10.000 lei;

c) nerespectarea prevederilor art. 113 alin. (1)—(4), art. 114 alin. (2), art. 115 alin. (2) și art. 116 alin. (2) lit. e), cu amendă de la 5.000 lei la 20.000 lei;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 35 alin. (2) și (3), art. 56 alin. (1), art. 117 alin. (2) și art. 118 alin. (3) și (4), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei;

e) nerespectarea prevederilor art. 135 alin. (2), art. 136 alin. (2), art. 140 alin. (2)—(4) și ale art. 141 alin. (2), cu amendă de la 10.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii sociali, potrivit legii.

Art. 142². — Contravențiilor prevăzute la art. 142¹ le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. IV. — Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 23 ianuarie 2024, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Prin *reprezentant legal*, în sensul prezentei legi, se înțelege, după caz: persoana desemnată, potrivit prevederilor art. 178 și 2.009 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru a reprezenta interesele unei persoane vârstnice, soțul/soția, copiii, părinții sau celelalte rude până la gradul al IV-lea ale persoanei vârstnice sau, în lipsa acestora, orice persoană cu vârsta de minimum 18 ani împliniți pe care persoana vârstnică beneficiară o desemnează în acest scop prin declarație încheiată în formă autentică, care se înregistrează în Registrul național notarial de evidență a procurilor și revocărilor acestora și care va cuprinde drepturile prevăzute de lege ce pot fi exercitate de reprezentant.”

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea acordării asistenței sociale și întocmirii planului de intervenție, respectiv a planului individualizat de îngrijire și asistență, evaluarea persoanei vârstnice se realizează cu respectarea prevederilor art. 26 alin. (1) și (2), precum și ale art. 44, 47, 48, 50, art. 103¹ alin. (3)—(6) și art. 103³ alin. (4) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care starea de sănătate a persoanei vârstnice nu permite obținerea consimțământului acesteia, pentru acordarea îngrijirilor prevăzute la alin. (1), este necesar consimțământul reprezentantului legal sau convențional al persoanei vârstnice.”

4. La articolul 8 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 103¹ alin. (1) și art. 103³ alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. b)—d) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;”.

5. La articolul 8, după alineatul (3) se introduc cinci noi alineate, alin. (4)—(8), cu următorul cuprins:

„(4) Serviciile de îngrijire la domiciliu a persoanelor vârstnice dependente pot fi prestate în baza unui contract de prestări de servicii încheiat între îngrijitorul la domiciliu, persoană fizică autorizată în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, acreditată ca furnizor de servicii sociale și care deține licență de funcționare pentru serviciile de îngrijire la domiciliu, în condițiile Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, și persoana vârstnică/reprezentantul legal al acesteia.

(5) Pot presta activitatea de îngrijitor formal la domiciliu pentru persoane vârstnice persoanele care dețin un certificat de calificare în următoarele ocupații, aprobate prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011 privind aprobarea Clasificării ocupațiilor din România — nivel de ocupație (șase caractere), cu modificările și completările ulterioare:

- a) îngrijitor bolnavi/bătrâni;
- b) asistent medical;
- c) infirmier;
- d) alte calificări din aceleași grupe de ocupații.

(6) Pentru serviciile de îngrijire acordate de persoane fizice autorizate ca îngrijitor persoane vârstnice la domiciliul persoanei vârstnice, modelul contractului de prestări de servicii este prevăzut ca anexă la standardele minime de calitate aplicabile serviciilor de îngrijire la domiciliu, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale.

(7) Persoanele fizice autorizate ca îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu, inclusiv cele care au calitatea de angajator, au obligația de a întocmi un dosar personal, inclusiv pentru fiecare îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu încadrat cu contract individual de muncă, conform prevederilor art. 17 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016, cu modificările și completările ulterioare, și de a-l păstra în bune condiții la domiciliu, precum și de a-l prezenta inspectorilor de muncă, la solicitarea acestora.

(8) Dosarul personal al persoanei care asigură îngrijirea persoanei vârstnice la domiciliu cuprinde cel puțin următoarele documente:

a) contractul de prestări de servicii și, după caz, contractul individual de muncă și actele adiționale referitoare la modificarea, suspendarea și încetarea contractului individual de muncă;

b) certificatul de calificare profesională obținut în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) certificatul de cazier judiciar;

d) adeverința medicală care atestă că este aptă din punct de vedere medical pentru activitatea de îngrijitor persoane vârstnice la domiciliu, inclusiv că nu suferă de boli cronice transmisibile;

e) raportul de evaluare eliberat în condițiile legii, din care să reiasă că este aptă din punct de vedere psihologic să asigure activitatea de îngrijire personală a persoanei vârstnice dependente;

f) certificatul de integritate comportamentală, prevăzut la art. 3 lit. a) din Legea nr. 118/2019 privind Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, de exploatare a unor persoane sau asupra minorilor, precum și pentru completarea Legii nr. 76/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului Național de Date Genetice Judiciare, cu modificările ulterioare.”

6. La articolul 9, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Autoritățile administrației publice locale, singure sau în parteneriat cu alte instituții publice, furnizori publici și privați de servicii sociale, organizează serviciul «telefonul vârstnicului».”

7. La articolul 9 alineatul (2), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) servicii de îngrijire personală prevăzute la art. 103¹ alin. (1) și art. 103³ alin. (1) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) servicii prevăzute la art. 103⁴ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare;”.

8. La articolul 13, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) La încheierea contractului prevăzut la alin. (2), serviciul public de asistență socială solicită documentele prevăzute la art. 8 alin. (8) lit. c), d) și f).”

9. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Persoanele vârstnice beneficiază de servicii de prevenire și combatere a abuzului și neglijării, prin grija serviciului public de asistență socială, a autorității tutelare/ instanței de tutelă, a poliției locale, precum și a organizațiilor neguvernamentale și a furnizorilor privați de servicii sociale care activează în acest domeniu.

(2) Autoritățile administrației publice locale, în colaborare cu autoritățile administrației publice centrale cu responsabilități în domeniu, cu furnizori de formare profesională autorizați și cu unități de învățământ specializate, asigură programele de formare a personalului din cadrul autorității tutelare, serviciului public de asistență socială și poliției locale, în vederea prevenirii, identificării și soluționării, în regim de urgență, a situațiilor de abuz și neglijență în care se pot afla persoanele vârstnice.

(3) Respectarea drepturilor persoanelor vârstnice se verifică de către inspectorii sociali prin campanii tematice și controale inopinate, precum și prin misiuni de investigare socială. Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială realizează campanii tematice de control privind protecția drepturilor persoanelor vârstnice.

(4) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, împreună cu Ministerul Sănătății și cu Consiliul Național al Organizațiilor de Pensionari și al Persoanelor Vârstnice, organizează anual

cel puțin o sesiune de informare prin lansarea unei campanii publicitare privind îmbătrânirea activă, promovarea unui stil de viață sănătos, prevenirea și combaterea violenței și abuzului asupra persoanelor vârstnice.”

10. La articolul 20, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Estimarea necesarului de fonduri de la bugetul de stat, în vederea finanțării serviciilor sociale, se realizează cu respectarea prevederilor art. 134 alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.”

11. După articolul 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

„Art. 20¹. — (1) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute în Strategia națională privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânirea activă pentru perioada 2023—2030, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.492/2022, finanțarea de la bugetul de stat a serviciilor sociale pentru persoanele vârstnice este condiționată de îndeplinirea următorilor indicatori de performanță:

a) deținerea licenței de funcționare pentru serviciile sociale pentru care solicită finanțare: servicii de asistență comunitară pentru implementarea prevederilor art. 13, unități de îngrijire la domiciliu, centre de zi de asistență și recuperare, locuințe protejate, cămine pentru persoane vârstnice etc.;

b) respectarea prevederilor art. 12 alin. (2) în ceea ce privește planificarea înființării și organizării serviciilor sociale și utilizarea unei metodologii de evaluare a nevoilor comunității, cu respectarea metodologiei-cadru reglementate la nivel național;

c) respectarea principiului subsidiarității, respectiv solicitarea sumelor de la bugetul de stat în completarea sumelor alocate de la bugetul local, conform prevederilor art. 12 alin. (3), art. 13 alin. (5) și ale art. 18 alin. (5);

d) implementarea principiului prevenției, respectiv asigurarea unui continuum de servicii sociale în comunitate — suport pentru îngrijitorii informali, îngrijirea la domiciliu, în centre de zi de asistență și recuperare, în vederea facilitării respectării prevederilor art. 16 alin. (1);

e) implementarea unui sistem transparent de evaluare a calității serviciilor și de respectare a drepturilor persoanelor vârstnice, bazat pe informații venite din partea beneficiarilor și a aparținătorilor, conform prevederilor din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale care au organizată rețea de îngrijire de lungă durată, în care procentul persoanelor vârstnice îngrijite în comunitate — îngrijire informală prin acordarea indemnizației pentru îngrijitori informali, prin serviciile de asistență comunitară, prin unitățile de îngrijire la domiciliu și/sau prin centre de zi de asistență și recuperare — este peste 50% din totalul numărului de persoane vârstnice care beneficiază de servicii sociale, sunt finanțate de la bugetul de stat în procent de cel puțin 40% din standardul minim de cost.

(3) Îndeplinirea indicatorilor de performanță prevăzuți la alin. (1) și (2) se verifică de către Agenția Națională pentru Plăți și Inspecție Socială, pe baza datelor comunicate de unitățile administrativ-teritoriale înainte de estimarea bugetului de stat pentru anul următor, precum și în cadrul campaniilor tematice de control.”

12. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoana vârstnică este asistată, la cererea acesteia sau din oficiu, după caz, de un reprezentant al autorității tutelare/instanței de tutelă, în vederea încheierii oricărui act translativ de proprietate, având ca obiect bunuri proprii, în scopul întreținerii și îngrijirii sale, precum și în vederea încheierii contractelor de închiriere/comodat cu persoane fizice, în vederea găzduirii persoanei vârstnice.”

13. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31. — Autoritatea tutelară/Instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința primește din oficiu un duplicat al actului juridic încheiat conform art. 29 și 30, cu excepția contractelor de închiriere/comodat.”

14. La articolul 33, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În termenul prevăzut la alin. (1), autoritatea tutelară/instanța de tutelă din unitatea administrativ-teritorială în care persoana vârstnică are domiciliul sau reședința solicită agenției teritoriale pentru plăți și inspecție socială să realizeze, în maximum 3 zile de la solicitare, o investigație privind respectarea drepturilor persoanei vârstnice de către persoanele care și-au asumat obligația de întreținere și de îngrijire. Dacă serviciile de îngrijire se acordă printr-un furnizor de servicii sociale, investigația se realizează la sediul furnizorului de servicii sociale/serviciului social.”

15. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹. — Serviciul public de asistență socială și agenția teritorială pentru plăți și inspecție socială au obligația de a verifica orice sesizare cu privire la persoanele vârstnice găzduite de persoane fizice, în vederea întreținerii și îngrijirii.”

16. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Decizia privind stabilirea, respingerea, încetarea sau suspendarea dreptului la serviciile de asistență socială prevăzute de prezenta lege poate fi contestată potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.”

17. După articolul 36 se introduce un nou articol, art. 36¹, cu următorul cuprins:

„Art. 36¹. — (1) Nerespectarea dispozițiilor art. 4 alin. (3), art. 5 alin. (1), art. 10 alin. (1), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (1) și (2), art. 13 alin. (5), (8), (10) și (11), art. 25 alin. (1)—(3), art. 28 și ale art. 33 alin. (1) și (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Nerespectarea de către furnizorii de servicii sociale a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și ale art. 10 alin. (2) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(3) Nerespectarea de către îngrijitorii informali a dispozițiilor art. 13 alin. (9) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)—(3) se fac de către inspectorii sociali.

(5) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. V. — După articolul 23 din Legea nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 26 iunie 2014, cu modificările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 231, cu următorul cuprins:

„Art. 231. — (1) Nerespectarea de către organizația-gazdă a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și ale art. 11 alin. (4), (6) și (10) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 10.000 lei la 20.000 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se realizează de către inspectorii de muncă, potrivit legii.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. VI. — Dispozițiile art. 31 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, nu sunt aplicabile serviciilor sociale destinate persoanelor adulte cu dizabilități pentru care există contracte de finanțare în derulare pentru proiecte de reorganizare, restructurare sau închidere în cadrul unor programe aprobate prin acte normative inițiate de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, pe perioada derulării contractului, și serviciilor sociale destinate copiilor pentru care există în derulare contracte de finanțare pentru proiecte de închidere.

Art. VII. — (1) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale modifică și completează Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 118/2014, cu modificările și completările ulterioare, potrivit modificărilor și completărilor aduse prin prezenta lege.

(2) Termenul de soluționare a cererilor de acreditare a furnizorilor de servicii sociale și de licențiere a serviciilor sociale aflate în curs de soluționare la data intrării în vigoare a prezentei legi se prelungește până la completarea dosarelor conform dispozițiilor Legii nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, dar nu mai târziu de data de 2 iunie 2024.

(3) Serviciile sociale care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență de funcționare funcționează cu respectarea legislației care a stat la baza acordării licenței de funcționare.

(4) Operatorii economici cu scop lucrativ care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, dețin licență de funcționare pentru servicii sociale au obligația ca, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să își înscrie în actele constitutive activitatea de acordare a serviciilor sociale ca activitate principală, în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. VIII. — (1) În termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice care emit autorizații administrative prealabile desfășurării activității de servicii sociale revizuiesc criteriile în baza cărora emit aceste autorizații, precum și ghidurile, instrucțiunile și procedurile de control aferente, cu respectarea prevederilor art. 3 alin. (4) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

(2) În vederea încheierii protocoalelor de colaborare prevăzute la art. 11 alin. (2) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aprobă, prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, o procedură de selecție a organizațiilor neguvernamentale, cu respectarea principiilor transparenței, competitivității și tratamentului egal, precum și modelul-cadru al protocolului de colaborare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aprobă ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 10 alin. (12) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

(4) Ordinele prevăzute la alin. (2) și (3) se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IX. — (1) În vederea implementării prevederilor art. 35 alin. (3) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, serviciul public de asistență socială, prin asistenții sociali, prezintă în fața consiliului local un raport privind evaluarea nevoilor sociale ale comunității și un proiect al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale, care conține, obligatoriu, propuneri pentru organizarea de servicii sociale care au drept scop combaterea sărăciei și a riscului de excluziune socială.

(2) Modelul-cadru al planului de acțiuni comunitare pentru combaterea sărăciei și excluziunii sociale, prevăzut la alin. (1), se aprobă prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) În termen de 60 de zile la data intrării în vigoare a prezentei legi, se aprobă ordinul comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse prevăzut la art. 45 alin. (5) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

(4) În termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, serviciile publice de asistență socială elaborează procedura operațională prevăzută la art. 56¹ alin. (3) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege.

Art. X. — (1) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale elaborează proiectul de lege prevăzut la art. 142 alin. (4) din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege.

(2) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează proiectul de hotărâre a Guvernului pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 867/2015 pentru aprobarea Nomenclatorului serviciilor sociale, precum și a regulamentelor-cadru de organizare și funcționare a serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare, potrivit modificărilor și completărilor aduse prin prezenta lege.

Art. XI. — Colegiul Național al Asistenților Sociali din România elaborează Codul de bună practică și Codul etic în telesistență socială și pentru activitatea de coordonare a tehnicianului asistență socială, care se aprobă prin hotărâre a Congresului național al Colegiului Național al Asistenților Sociali din România, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. XII. — (1) Prevederile art. 134 alin. (8) și (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică de la data de 1 ianuarie 2026.

(2) Prevederile art. 134 alin. (12) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică gradual, după cum urmează:

a) în procent de cel puțin 10% din standardul minim de cost, în anul 2026;

b) în procent de cel puțin 30% din standardul minim de cost, în anul 2027;

c) în procent de cel puțin 50% din standardul minim de cost, în anul 2028;

d) în procent de cel puțin 70% din standardul minim de cost, în anul 2029;

e) în procent de cel puțin 80% din standardul minim de cost, începând cu anul 2030.

Art. XIII. — Prevederile art. 134 alin. (2), (4), (8) și (9) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică în anul 2025, prin excepție de la prevederile art. XII alin. (1), numai în unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale pilot stabilite prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse, după consultarea structurilor asociative ale unităților administrativ-teritoriale.

Art. XIV. — Prevederile art. 21 alin. (4) din Legea nr. 197/2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, și ale art. 108 alin. (41) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică gradual, până în anul 2027, după cum urmează:

a) în procent de cel puțin 10% din numărul necesar de inspectori, în anul 2024;

b) în procent de cel puțin 20% din numărul necesar de inspectori, în anul 2025;

c) în procent de cel puțin 30% din numărul necesar de inspectori, în anul 2026;

d) în procent de cel puțin 40% din numărul necesar de inspectori, în anul 2027.

Art. XV. — (1) Până la data de 31 decembrie 2029, autoritățile administrației publice locale au obligația luării în evidență, realizării anchetelor sociale și, după caz, întocmirii dispozițiilor de stabilire a dreptului la servicii sociale ca măsură de asistență socială pentru persoanele care au domiciliul în raza lor administrativ-teritorială și care sunt beneficiari ai unităților de asistență socială pentru care asociațiile, fundațiile și cultele recunoscute de lege primesc subvenții de la bugetul de stat și de la bugetele locale în baza prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, cu completările ulterioare.

(2) Pentru anul 2030 nu se mai organizează selecții anuale pentru acordarea de subvenții din bugetul de stat sau din bugetele locale, în baza Legii nr. 34/1998, cu completările ulterioare.

Art. XVI. — (1) Lucrătorii sociali care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, sunt angajați în temeiul art. 40 alin. (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, au dreptul să desfășoare atribuțiile tehnicianului asistență socială, dacă fac dovada că sunt înscriși la un curs de calificare tehnician asistență socială, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) Formularul cererii de servicii sociale acordate ca măsură de asistență socială se aprobă prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt angajați asistenți sociali au obligația de a stabili funcțiile publice specifice de asistent social și de a le echivala cu funcțiile publice generale, potrivit art. 125 alin. (3) și (4) din Legea nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. XVII. — Îngrijitorii informali care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, au încheiate contracte cu serviciul public de asistență socială au obligația ca, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, să transmită serviciului public de asistență socială documentele prevăzute la art. 8 alin. (8) lit. c), d) și f) din Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege.

Art. XVIII. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 515/2003, cu modificările și completările ulterioare;

b) Hotărârea Guvernului nr. 539/2005 pentru aprobarea Nomenclatorului instituțiilor de asistență socială și a structurii orientative de personal, a Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a instituțiilor de asistență socială, precum și a Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 68/2003 privind serviciile sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 23 iunie 2005, cu modificările ulterioare;

c) Legea nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 21 martie 2002, cu modificările ulterioare;

d) Hotărârea Guvernului nr. 1.149/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 116/2002 privind prevenirea și combaterea marginalizării sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 795 din 1 noiembrie 2002, cu modificările ulterioare;

e) Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice nr. 424/2014 privind aprobarea criteriilor specifice care stau la baza acreditării furnizorilor de servicii sociale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 217 din 26 martie 2014.

(2) La data de 31 decembrie 2030 se abrogă:

a) art. 139 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 29 din 27 ianuarie 1998, cu completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 1.153/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 34/1998 privind acordarea unor subvenții asociațiilor și fundațiilor române cu personalitate juridică, care înființează și administrează unități de asistență socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 28 noiembrie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ministerul Muncii și Solidarității Sociale și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse elaborează modificările și completările corespunzătoare la actele normative în vigoare din domeniul asistenței sociale, în termen de 2 ani de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei legi.

Art. XIX. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 23 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 198/2012, cu modificările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. **La articolul 6 alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, lit. j¹), cu următorul cuprins:**

„j¹) contribuie la culegerea și raportarea indicatorilor de performanță din domeniul politicilor familiale;”.

2. **La articolul 16 alineatul (1), după litera q) se introduce o nouă literă, lit. q¹), cu următorul cuprins:**

„q¹) culege și raportează indicatori de performanță din domeniul politicilor familiale;”.

Art. XX. — (1) Legea nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 754 din 9 noiembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

(2) Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie

2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

(3) Legea nr. 17/2000 privind asistența socială a persoanelor vârstnice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 23 ianuarie 2024, cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

(4) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 113/2011 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 921 din 23 decembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 198/2012, cu modificările ulterioare, inclusiv cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. XXI. — În vederea aplicării prevederilor art. 134 din Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, începând cu anul 2026 se suplimentează cu 100 numărul maxim de posturi finanțate de la bugetul de stat, aprobat pentru funcționarea Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială și agențiilor pentru plăți și inspecție socială județene, respectiv a municipiului București, prevăzut de Hotărârea Guvernului nr. 151/2012 privind aprobarea Statutului propriu de organizare și funcționare al Agenției Naționale pentru Plăți și Inspecție Socială, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXII. — La articolul 115 din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 5 martie 2014, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Președintele, vicepreședintele și membrii comisiilor pentru protecția copilului, precum și secretarul acestora, constituite potrivit legii, au dreptul la o indemnizație de ședință echivalentă cu 5% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv a primarului de sector al municipiului București. Cuantumul lunar brut al indemnizațiilor de ședință nu poate depăși 35% din indemnizația președintelui consiliului județean, respectiv a primarului de sector al municipiului București, și se acordă proporțional cu numărul de ședințe la care persoana a participat în luna respectivă.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea
și completarea unor acte normative în domeniul asistenței
sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014
privind reglementarea activității de voluntariat în România
și pentru modificarea Legii nr. 272/2004
privind protecția și promovarea drepturilor copilului**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul asistenței sociale, precum și pentru completarea Legii nr. 78/2014 privind reglementarea activității de voluntariat în România și pentru modificarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 802.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

